διακρίνει μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων καθέτου διαρθρώσεως καί τῶν ἐπιχειρήσεων μή καθέτου διαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς, ἄν θέλει νά ἐπιτύχει τόν στόχο τῆς μειώσεως τῆς παραγωγῆς.

9. Προβλέποντας, σέ μερικές καθορισμένες περιπτώσεις, παρεμβάσεις διοικητικοῦ χαρακτήρα, ἡ συνθήκη ΕΚΑΧ εἰσάγει ἐξαιρέσεις στούς συνήθεις κανόνες λειτουργίας τῆς κοινῆς ἀγορᾶς πού στηρίζονται στήν ἀρχή τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας.

Δέν δύναται, ἐπομένως, νά ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ὀφείλει νά μή περιλάβει τίς μικρές καί μεσαῖες ἐπιχειρήσεις σιδήρου καί χάλυβος, περισσότερο ἀποτελεσματικές, σέ ἕνα σύστημα ποσοστώσεων τῆς παραγωγῆς χάλυβος, ἐκτός ἄν ἐπιδιώκεται ἡ μή ἀποτελεσματικότης τοῦ συστήματος αὐτοῦ.

Στήν ὑπόθεση 276/80,

FERRIERA PADANA SPA, μέ ἕδρα τήν Πάδουα (Ἰταλία), ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν πρόεδρο τοῦ διοικητικοῦ της συμβουλίου καθηγητή Sergio Gambi, καί ἐπικουρουμένη ἀπό τούς Aldo Perissinotto, δικηγόρο Πάδουας καί Giuseppe Celona, δικηγόρο Μιλάνου, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν Georges Margue, δικηγόρο, 20, rue Philippe-II,

προσφεύγουσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ἐκπροσωπουμένης ἀπό τόν Alberto Prozzillo, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν Oreste Montalto, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθ' ἧς,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο τήν ἀκύρωση ἀτομικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς περί καθορισμοῦ ποσοστώσεων στήν παραγωγή ὁρισμένων προϊόντων χάλυβος (ἄρθρο 33 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο ἀπό τούς J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, G. Bosco, A. Touffait καί O. Due, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, T. Koopmans, U. Everling, A. Χλωρό καί F. Grévisse, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: G. Reischl
γραμματεύς: A. Van Houtte

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας καθώς καί οἱ ἰσχυρισμοί καί τά ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς.

I — Πραγματικά περιστατικά καί διαδικασία

A — Ἱστορικό τῆς διαφορᾶς

1. Μέ τήν ἀπόφαση 2794/80 ΕΚΑΧ, τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1980 (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 13/010, σ. 50), ἡ Ἐπιτροπή, θεωρώντας ὅτι λόγω τῆς μειώσεως τῆς ζητήσεως χάλυβος, ἡ Κοινότης εὑρίσκετο ἐνώπιον περιόδου ἔκδηλης κρίσεως κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ καί ὅτι τά προβλεπόμενα ἀπό τό ἄρθρο 57 μέσα δέν ἐπέτρεπαν τήν ἀντιμετώπισή της, ἐπέβαλε σύστημα ποσοστώσεων στήν παραγωγή ἀκατεργάστου χάλυβος (ἄρθρο 1) καί τεσσάρων κατηγοριῶν προϊόντων ἐλάσεως (ἄρθρο 2).

Ἡ κατηγορία IV ἀφορᾶ τούς ἐλαφρούς μορφοχάλυβες, πού περιλαμβάνουν τό χονδρόσυρμα σέ κουλοῦρες, τίς ράβδους ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς σέ κουλοῦρες, καί τούς λοιπούς ἐμπορικούς χάλυβες, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται στίς σειρές 132, 133 καί 134 τοῦ ἐρωτηματολογίου Eurostat.

2. Τό ἄρθρο 1 παράγραφος 4 τῆς ἀποφάσεως ὁρίζει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἐξασφαλίζει τήν διαχείριση τοῦ συστήματος ποσοστώσεων. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἐπικουρεῖται ἀπό ἀνεξαρτήτους ὀργανισμούς ἤ ἀπό εἰδικούς. Τό ἐπαγγελματικό ἀπόρρητο τῶν ἐπιχειρήσεων πρέπει νά διασφαλίζεται.

3. Δυνάμει τῶν συνδυασμένων διατάξεων τῶν ἄρθρων 3, 4 καί 5 τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, οἱ ποσοστώσεις γιά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980 τῆς κατηγορίας IV ἔχουν καθορισθεῖ, κατ' ἐφαρμογή ποσοστοῦ μειώσεως 17,39 %, ἐάσει τῶν *παραγωγῶν ἀναφορᾶς* πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 4. Γιά τόν κοινό χάλυβα τό ποσοστό μειώσεως, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 2 τῆς ἀποφάσεως, ἀντιστοιχεῖ στόν μέσο ὅρο τῶν ποσοστῶν μειώσεως τῶν τεσσάρων ὁμάδων ἐλασματοποιηθέντων προϊόντων σταθμισμένο σύμφωνα μέ τήν *παραγωγή ἀναφορᾶς* κάθε μιᾶς ἀπό τίς κατηγορίες αὐτές προϊόντων.

4. Ἀπό τό ἄρθρο 4 προκύπτει ὅτι οἱ τριμηνιαῖες παραγωγές ἀναφορᾶς γιά κάθε ἐπιχείρηση ὑπολογίζονται ὡς ἑξῆς:

«1. Γιά κάθε μήνα τοῦ δεδομένου τριμήνου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψη ὁ ἴδιος μήνας κατά τήν διάρκεια τῆς περιόδου ἀπό Ἰούλιο 1977 μέχρι Ἰούνιο 1980 κατά τόν ὁποῖο τό σύνολο παραγωγῆς τῶν τεσσάρων ὁμάδων τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων ἦταν τό πιό ὑψηλό. Οἱ τρεῖς μῆνες πού ἐπιλέγουνται κατ' αὐτόν τόν τρόπο καί πού δέν εἶναι κατ' ἀνάγκη συνεχόμενοι, ἀποτελοῦν τήν περίοδο ἀναφορᾶς.

2. Οἱ παραγωγές ἀναφορᾶς εἶναι ἴσες, γιά τόν ἀκατέργαστο χάλυβα καί γιά κάθε μία ἀπό τίς τέσσερις ὁμάδες τῶν ἐλασματοποιηθέντων προϊόντων, πρός τίς ἀντίστοιχες παραγωγές κατά τήν διάρκεια τῆς περιόδου ἀναφορᾶς.»

...

5. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 παράγραφος 2 τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς:

«Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν παράδοση προϊόντων πού τίθενται ὑπό τό σύστημα ποσοστώσεων, οἱ ἐπιχειρήσεις ὀφείλουν νά μή ὑπερβοῦν καθ' ὁμάδα προϊόντων, γιά τίς παραδόσεις ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, τήν σχέση μεταξύ τῶν κοινοτικῶν παραδόσεων καί

τῶν συνολικῶν παραδόσεων πού ὑπάρχει κατά τήν διάρκεια τῶν δώδεκα μηνῶν τῆς περιόδου ἀπό Ἰούλιο 1977 μέχρι Ἰούνιο 1980, κατά τούς ὁποίους τό ὕψος τῆς παραγωγῆς τῶν τεσσάρων ὁμάδων ἐλασματοποιηθέντων προϊόντων ἦταν τό πιό ὑψηλό.»

6. Τά ἄρθρα 10, 11 καί 12 ἀπαριθμοῦν τίς δηλώσεις καί πληροφορίες πού οἱ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νά παρέχουν, ἐνῶ τό ἄρθρο 13 διευκρινίζει ὅτι:

«1. Ἡ Ἐπιτροπή ἐπαληθεύει τήν ἀκρίβεια τῶν δηλώσεων καί πληροφοριῶν πού παρέχονται ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις. Οἱ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νά ἐπιτρέπουν τίς ἐπαληθεύσεις αὐτές χωρίς νά εἶναι ἀναγκαία μία ἀτομική ἀπόφαση. Ἡ ἐντολή τοῦ ἐλεγκτοῦ πρέπει νά ἀναφέρεται στήν παρούσα διάταξη καί νά ἀναφέρει τίς παρασχεθεῖσες δηλώσεις καί πληροφορίες πού εἶναι ἐπιφορτισμένος νά ἐπαληθεύει.

2. Στίς ἐπιχειρήσεις πού δέν τηροῦν τίς ὑποχρεώσεις πού ἀπορρέουν ἀπό τά ἄρθρα 10, 11, 12 καί 13 παράγραφος 1 ἤ πού παρέχουν ψευδεῖς πληροφορίες, ἐπιβάλλονται τά πρόστιμα καί οἱ χρηματικές ποινές πού προβλέπονται στό ἄρθρο 47 τῆς συνθήκης.»

7. Ἡ προσφεύγουσα ἑταιρία ἔχει τήν ἕδρα της στήν Πάδουα καί στήν ἴδια πόλη ἕνα ἐργοστάσιο γιά *τήν παραγωγή μόνο ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς*. Ὁ κύκλος παραγωγῆς περιλαμβάνει τήν ἀγορά ἀκατεργάστου χάλυβος, τήν ἔλαση καί τήν πώληση τοῦ προϊόντος ἐλάσεως. Ἡ ἑταιρία ἀπασχολεῖ 90 ἄτομα.

8. Μέ ἀτομική ἀπόφαση τῆς 1ης Νοεμβρίου 1980, ἡ ὁποία ἐκοινοποιήθη στήν προσφεύγουσα τήν 6η Νοεμβρίου 1980, ἡ Ἐπιτροπή καθόρισε τίς ποσοστώσεις παραγωγῆς τῆς προσφευγούσης, γιά τήν περίοδο ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου 1980 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1980, ὡς ἑξῆς:

	Ἀναφοραί				Μείωση	Ποσόστωση IV τριμήνου 1980
	Ὀκτώβριος 1978	Νοέμβριος 1979	Δεκέμβριος 1977	Σύνολο		
	τόνοι	τόνοι	τόνοι	τόνοι	%	τόνοι
Προϊόντα Ἐλάσεως						
Κατηγορία I					20,78	
Κατηγορία II					18,93	
Κατηγορία III					21,53	
Κατηγορία IV	8 000	8 600	5 500	22 100	17,39	18 257
Συνόλο I — IV	8 000	8 600	5 500	22 100		18 257
Χάλυβας					17,39	

9. Τήν 10η Νοεμβρίου 1980, ἡ προσφεύγουσα, ἐπί τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 4 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως (νέα ἐγκατάσταση), ἐζήτησε αὔξηση τῆς ποσοστώσεως βάσεως. Ἡ αἴτηση αὐτή ἔγινε δεκτή μέ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1980 καί ἡ ποσόστωση τῆς προσφευγούσης γιά τό τέταρτο τρίμηνο 1980 ηὐξήθη στούς 25 656 τόνους. Ἐν τούτοις, ἡ προσφεύγουσα δέν παρήγαγε κατά τό τρίμηνο αὐτό παρά μόνο 22 827 τόνους, παραγωγή πού ὑπερβαίνει, πάντως, τήν ἀρχική της ποσόστωση. Λόγω τῆς μή ἐγκαίρου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως

περί αὐξήσεως, κατόπιν αἰτήσεως τῆς προσφευγούσης, ἡ Ἐπιτροπή ἐπέτρεψε ἐν συνεχεία τήν μεταφορά τῆς χορηγηθείσης αὐξήσεως στό πρῶτο τρίμηνο τοῦ 1981.

Β — Ἡ ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας

1. Μέ δικόγραφο τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1980, πού ἐπρωτοκολλήθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου τήν 12η τοῦ ἐπομένου μηνός, ἡ προσφεύγουσα ἤσκησε προσφυγή, μέ τήν ὁποία ζητεῖ τήν ἀκύρωση τῆς ἀτομικῆς ἀποφάσεως, τῆς 1ης Νοεμβρίου 1980, ἐπικαλουμένη, κατ' οὐσίαν, τό παράνομο τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ, τῆς ὁποίας ἡ ἀτομική ἀπόφαση συνιστᾶ ἐκτελεστικό μέτρο.

2. Ἡ ἔγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικῶς.

3. Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως, τό Δικαστήριο ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγουμένη διεξαγωγή ἀποδείξεων.

II — Αἰτήματα τῶν διαδίκων

Στό εἰσαγωγικό τῆς δίκης ἔγγραφο, ἡ προσφεύγουσα ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

«κατά κύριο λόγο

— νά ἀκυρώσει τήν ἀτομική ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς πού ἐκοινοποιήθη στήν προσφεύγουσα τήν 6η Νοεμβρίου 1980 καθώς καί τήν γενική ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ, τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1980, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη τήν ἰδία ἡμέρα στήν Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἀριθ. L 291, καθ' ὅσον ἡ ἐν λόγω ἀπόφαση ἀποτελεῖ τήν βάση τῆς ἀτομικῆς ἀποφάσεως·

ἐπικουρικῶς

— νά ὑποχρεώσει τήν Ἐπιτροπή νά θέσει στήν διάθεση τοῦ Δικαστηρίου τήν τεκμηρίωση πού ἀναφέρεται στίς πραγματοποιηθεῖσες μελέτες ἐπί τῆς καταστάσεως τῆς βιομηχανίας ράβδων ὀπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς καί στήν ὑποχρεωτική γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς·

— νά διατάξει τεχνική πραγματογνωμοσύνη ἐπί τῆς καταστάσεως τῆς βιομηχανίας αὐτῆς γιά νά ἀποδειχθεῖ ἡ ὕπαρξη τῶν προϋποθέσεων πού θέτει τό ἄρθρο 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ·

κατά συνέπεια

— νά παραπέμψει τό ζήτημα στήν Ἐπιτροπή προκειμένου νά λάβει τά ἀναγκαῖα μέτρα πρός ἐκτέλεση τῆς ἀποφάσεως περί ἀκυρώσεως, ἀποφαινόμενο ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ὑποχρεοῦται νά λάβει μέτρα ὥστε νά διασφαλισθεῖ ἡ δίκαιη ἀποκατάσταση τῆς προκληθείσης ἄμεσης ζημίας καί νά χορηγήσει δίκαιη ἀποζημίωση·

ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

— να διατάξει τήν ἐκκαθάρισή τους ὑπέρ τῆς προσφευγούσης.»

Στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της, ἡ *Ἐπιτροπή* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο, ἄν θεωρήσει τήν προσφευγή παραδεκτή:

— νά κρίνει τήν προσφυγή ἀβάσιμη·

— νά καταδικάσει τήν προσφεύγουσα στά δικαστικά ἔξοδα.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν διεξαγωγή ἀποδείξεων πού ἐζήτησε ἡ προσφεύγουσα, ἡ Ἐπιτροπή ἐπαφίεται στήν κρίση τοῦ Δικαστηρίου, περιοριζομένη νά παρατηρήσει ὅτι ἐνδεχομένη πραγματογνωμοσύνη θά πρέπει νά ἀναφέρεται ἐπί τοῦ συνόλου τῆς κοινοτικῆς βιομηχανίας.

Ἡ κρίση τῆς Ἐπιτροπῆς γιά τό σύνολο τῶν προϊόντων χάλυβος ἐκτίθεται στήν «αἴτηση σύμφωνης γνώμης τοῦ Συμβουλίου» (ἀντίκρουση, παράρτημα I).

Ἡ *προσφείγουσα*, στήν ἀπάντησή της, δέν διατυπώνει σαφή αἰτήματα, ἀλλά ζητεῖ νά κληθεῖ ἡ Ἐπιτροπή νά παράσχει τά ἀκόλουθα στοιχεῖα, *προκειμένου νά γίνει γνωστό τό πραγματικό ἐπίπεδο τῆς ζητήσεως:*

— τόν ἀριθμό τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἔχουν ζητήσει τήν αὔξηση τῶν ποσοστώσεών τους·

— τόν ἀριθμό καί τό μέγεθος τῶν ποσοστώσεων πού δέν ἔχουν χρησιμοποιηθεῖ καί ἔχουν μεταφερθεῖ (κατόπιν προηγουμένης ἀδείας ἤ μέ ἁπλή ἀνακοίνωση a posteriori).

Στήν ἀνταπάντησή της, ἡ *Ἐπιτροπή* ἐπαναλαμβάνει τά αἰτήματα τοῦ ὑπομνήματος ἀντικρούσεως.

Ὅσον ἀφορᾶ τίς αἰτήσεις γιά νέα διεξαγωγή ἀποδείξεων, ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι εἶναι ἀβάσιμες.

III — Ἰσχυρισμοί καί ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων

Α — Παρατηρήσεις τῶν διαδίκων ἐπί τῶν μέτρων κατά τῆς κρίσεως στό πλαίσιο τῆς κοινοτικῆς πολιτικῆς στόν τομέα σιδήρου καί χάλυβος

Στό εἰσαγωγικό τῆς δίκης ἔγγραφο, ἡ *προσφείγουσα* δίνει μία ἀνακεφαλαιωτική ἔποψη τῆς κοινοτικῆς πολιτικῆς στόν τομέα σιδήρου καί χάλυβος. Ἐπισημαίνει κυρίως τά ἀκόλουθα σημεῖα:

1. Τήν υἱοθέτηση ἀπό τήν Ἐπιτροπή σχεδίου *ἐκουσίου αὐτοπεριορισμοῦ τῶν παραδόσεων* πού ἐτέθη ἐν ἰσχύι τήν 1η Ἰανουαρίου 1977 καί διήρκεσε, κατόπιν παρατάσεως, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1977. Τό σχέδιο αὐτό ἐντάσσετο στό πλαίσιο τῶν κατευθύνσεων γιά τήν χαλυβουργική πολιτική πού ἡ Ἐπιτροπή καθώρισε τήν 1η Μαρτίου 1977 καί ὑπέβαλε στό Συμβούλιο, τό ὁποῖο τίς ἐνέκρινε κατά τήν συνεδρίασή του στίς 25 καί 26 Μαρτίου στήν Ρώμη. («Οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποί δύνανται νά συνοψισθοῦν σέ τέσσερις μεγάλες κατευθύνσεις: διατήρηση τῆς ἑνότητος καί τοῦ ἀνοίγματος τῆς ἀγορᾶς, σταθεροποίηση καί ἐκσυγχρονισμός τῶν ἱκανοτήτων παραγωγῆς, ἐνέργειες ἀνακάμψεως τῆς ἀγορᾶς, μετατροπή καί ἀναπροσαρμογή»· (πρβλ. Ἐνδεκάτη Γενική Ἔκθεση περί τῆς δραστηριότητος τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, σ. 92).

2. Κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τοῦ σχεδίου αὐτοῦ σέ ὁρισμένους τομεῖς, ἡ Ἐπιτροπή ἐξέδωσε τήν ἀπόφαση 962/77/ΕΚΑΧ, τῆς 4ης Μαΐου 1977 (GU L 114, σ. 1), ἡ ὁποία ἐπέβαλε τίς προβλεπόμενες στό ἄρθρο 61 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ *κατώτατες τιμές*. Ἡ ἐπιβολή τῶν κατωτάτων τιμῶν *παρετάθη μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978* μέ τήν ἀπόφαση 3000/77/ΕΚΑΧ τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1977 (GU L 352, σ. 1), μέ τήν αἰτιολογία, ἰδίως, ὅτι «ἡ προσφορά ἐξακολουθεῖ νά εἶναι κατά πολύ ἀνώτερη τῆς ζητήσεως» καί ὅτι «οἱ ὅροι τῆς ἀγορᾶς τοῦ σιδήρου ὁπλισμοῦ σκυροδέματος ἐξακολουθοῦν νά θέτουν σέ κίνδυνο τήν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν τοῦ ἄρθρου 3 τῆς συνθήκης».

Στίς ὑποθέσεις «ράβδοι ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς» (συνεκδικασθεῖσες ὑποθέσεις 154/78, *Valsabbia καί λοιποί* κατά *Ἐπιτροπῆς*, Racc. 1980, σ. 907), τό Δικαστήριο, μέ ἀπόφασή του τῆς 18ης Μαρτίου 1980, ἀπέρριψε πολλές προσφυγές πού προσέβαλλον τήν ἀπόφαση 962/77/ΕΚΑΧ. Στίς σκέψεις ἐπί τῆς νομιμότητος τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, τό Δικαστήριο ἀπέρριψε ἰδίως τήν μομφή πού

προσήπτετο στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν ἐθέσπισε, συγχρόνως μέ τό σύστημα τῶν κατωτάτων τιμῶν, *σύστημα ποσοστώσεων τῆς παραγωγῆς* (σκέψη 63 τῆς ἀποφάσεως).

Σέ ἀνακοίνωση τῆς 8ης Νοεμβρίου 1979 ἐπί τῶν «μέτρων κατά τῆς κρίσεως στόν τομέα σιδήρου καί χάλυβος τῆς Κοινότητος τό 1980», ἡ Ἐπιτροπή ἄφηνε νά ἐννοηθεῖ ὅτι, τουλάχιστον στόν τομέα τοῦ σιδήρου ὁπλισμοῦ σκυροδέματος, ἦταν δικαιολογημένο νά ἀναμένεται, κατά τό 1980, τό πολύ ἡ ἐπαναφορά τῶν κατωτάτων τιμῶν. Ὅμως, μέ τήν γενική ἀπόφαση 2794/80/ ΕΚΑΧ, ἡ Ἐπιτροπή ἐθέσπισε σύστημα ποσοστώσεων τῆς παραγωγῆς, ἐφαρμοστέο ἀνά τρίμηνο.

Ἡ *Ἐπιτροπή*, στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της, ὑπενθυμίζει τήν ἐξέλιξη τῆς ἐφαρμοζομένης ἀπό τά κοινοτικά ὄργανα πολιτικῆς κατά τά τελευταῖα ἔτη, προκειμένου νά βοηθήσουν τήν χαλυβουργική βιομηχανία νά ξεπεράσει τήν σοβαρή διαρθρωτική κρίση τοῦ τομέως. Ἡ ἐφαρμοζομένη ἕως τό 1978 πολιτική εἶναι καλῶς γνωστή στό Δικαστήριο, δεδομένου ὅτι περιεγράφη στίς ὑποθέσεις «ράβδοι ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς».

Ἡ δραστηριότης τῆς Ἐπιτροπῆς ἠσκήθη ἐπί τριῶν διαφορετικῶν ἐπιπέδων:

— στό ἐπίπεδο τῶν ποσοτήτων πού πρέπει νά παραχθοῦν, οἱ ἐπιχειρήσεις ἐκλήθησαν νά ἀναλάβουν τήν ὑποχρέωση νά μήν ὑπερβοῦν, γιά κάθε προϊόν ἤ κατηγορία προϊόντων, τίς ποσοστώσεις παραγωγῆς πού καθώρισε ἡ Ἐπιτροπή βάσει τῆς μεταξύ τους κατανομῆς τῶν συνολικῶν ποσοτήτων, οἱ ὁποῖες προκύπτουν ἀπό τά προγράμματα προβλέψεων «χάλυβος». Οἱ περισσότερες ἐπιχειρήσεις ἐδέχθησαν νά ἀναλάβουν τίς ὑποχρεώσεις αὐτές καί γενικῶς τίς ἐτήρησαν·

— στό ἐπίπεδο τῶν τιμῶν, ἡ Ἐπιτροπή ἐδημοσίευσε *τιμές προσανατολισμοῦ* γιά κάθε προϊόν ἤ κατηγορία προϊόντων καί ἐζήτησε ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις νά συμπεριλάβουν τίς ἐν λόγω τιμές στούς τιμοκαταλόγους τους, πράγμα πού, τίς περισσότερες φορές, ἔγινε. Γιά ὁρισμένα προϊόντα — ὅπως οἱ ράβδοι ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς — γιά τά ὁποῖα οἱ ὑποχρεώσεις περιορισμοῦ τῆς παραγωγῆς δέν ἔγιναν δεκτές σέ ἱκανοποιητικό μέτρο, ἡ Ἐπιτροπή καθώρισε *ὑποχρεωτικές κατώτατες τιμές*. Πρέπει νά ὑπογραμμισθεῖ ὁ συσχετισμός μεταξύ τῆς δραστηριότητος πού ἠσκήθη στό ἐπίπεδο τῶν ποσοτήτων καί τῆς δραστηριότητος στό ἐπίπεδο τῶν τιμῶν: ὁ περιορισμός τῆς ζητήσεως τῶν προϊόντων χάλυβος ἐθεωρεῖτο πάντοτε ὡς ἀπαραίτητη προϋπόθεση καί ὅρος sine qua non κάθε πρωτοβουλίας πού λαμβάνεται πρός στήριξη τῶν τιμῶν·

— ὁ περιορισμός τῆς ἐσωτερικῆς ζητήσεως τῶν προϊόντων χάλυβος ἔπρεπε νά συνοδεύεται ἀπό ἐνέργειες *σχετικές μέ τίς εἰσαγωγές* προελεύσεως τρίτων χωρῶν. Ἡ Ἐπιτροπή καθώρισε κατά πρῶτο λόγο τίς *τιμές βάσεως* γιά τά διάφορα προϊόντα: οἱ εἰσαγωγές σέ τιμές κατώτερες ἀπό τίς τιμές βάσεως ἠδύναντο νά θεωρηθοῦν ὡς πράξεις «ντάμπινγκ»· μία ad hoc διαδικασία ἠδύνατο νά ὁδηγήσει στήν ἐπιβολή ἑνός τέλους ἀντιντάμπινγκ ἐπί τῶν εἰσαγωγῶν τοῦ ἐν λόγω προϊόντος πού ἐπραγματοποιοῦντο ἀπό τήν χώρα καταγωγῆς. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἐπιτροπή εἶχε συνάψει μέ πολλές χῶρες ἄτυπες συμφωνίες τόσο ὡς πρός τίς εἰσαχθησόμενες ποσότητες ὅσο καί ὡς πρός τίς τιμές πωλήσεως ἐντός τῆς κοινοτικῆς ἀγορᾶς. Τέλος, ἐλήφθησαν μέτρα προκειμένου νά ἐξασφαλισθεῖ καλύτερη παρακολούθηση τῶν εἰσαγωγῶν.

Τά πρῶτα συνδυασμένα ἀποτελέσματα τῆς ἀναδιαρθρώσεως καί τῆς βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς συγκυρίας, ἐπέτρεψαν στό

τέλος τοῦ 1979 τήν ἀπάλυνση τοῦ συστήματος μέ τήν κατάργηση τῶν κατωτάτων ὑποχρεωτικῶν τιμῶν σέ δύο ἀπό τά τρία προϊόντα γιά τά ὁποῖα εἶχαν ὁρισθεῖ τέτοιες τιμές. Μερικούς μῆνες ἀργότερα κατηργήθησαν ἐπίσης οἱ κατώτατες τιμές γιά τίς φαρδιές ταινίες θερμῆς ἐλάσεως (ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς (ΕΚΑΧ) 2091/80, τῆς 4ης Αὐγούστου 1980, GU L 203, σ. 20).

Δυστυχῶς, μετά τούς πρώτους μῆνες τοῦ 1980, ἡ οἰκονομική συγκυρία ἐπεδεινώθη αἰσθητῶς.

Ἀπό τοῦ μηνός Μαΐου, οἱ προβλέψεις παραγωγῆς τῶν κυριωτέρων τομέων πού χρησιμοποιοῦν χάλυβα ἐνεφάνιζαν σαφή πτωτική τάση· ὁ ἀριθμός τῶν παραγγελιῶν πρός τίς ἐπιχειρήσεις ἐμειώνετο· ἡ παραγωγή ἀκατεργάστου χάλυβος, ἡ ὁποία τόν Ἰούνιο 1980 ἦταν ἀκόμη μεγαλύτερη ἀπό τήν παραγωγή τοῦ Ἰουνίου 1979, ἄρχισε νά ἐλαττώνεται κατά τόν Ἰούλιο· οἱ προβλέψεις παραγωγῆς τῶν ἐπιχειρήσεων γιά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980 ἦταν κατά 20 % κατώτερες ἀπό τήν παραγωγή τοῦ τετάρτου τριμήνου τοῦ 1979· ὁ συντελεστής ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, πού τό δεύτερο ἑξάμηνο τοῦ 1980 ἦταν 70 % περίπου, ἔπεφτε τόν Σεπτέμβριο στό 58 % καί οἱ ἐπιχειρήσεις προέβλεπαν ὅτι ἠδύνατο νά πέσει κάτω τοῦ 55 % κατά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ ἔτους. Μεταξύ Ἰανουαρίου καί Σεπτεμβρίου 1980, οἱ τιμές χάλυβος ἐμειώθησαν κατά 13 % ἐνῶ τό κόστος παραγωγῆς ηὐξήθη κατά 5 %. Ἡ Ἐπιτροπή προέβη σέ πλήρη ἀνάλυση τῆς ἐξελίξεως κατά τό 1980 στό ἔγγραφό της, τῆς 6ης Ὀκτωβρίου, πού φέρει τόν τίτλο «αἴτηση συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου ὡς πρός τήν εἰσαγωγή συστήματος ποσοστώσεων παραγωγῆς στήν βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος» (Ἐπιτροπή 80/586, τέλ.), ἀντίγραφο τοῦ ὁποίου προσαρτᾶ στό ὑπόμνημά της.

Ἡ Ἐπιτροπή προβάλλει ἀκόμη ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις, ἐν ὄψει τῆς ἐπιδεινώσεως τῆς κρίσεως, ἐτηροῦσαν ὀλοένα καί λιγότερο τά προγράμματα παραδόσεων καί ἠρνήθησαν τελικά νά ἀναλάβουν ὑποχρεώσεις γιά τό τελευταῖο τρίμηνο τοῦ 1980 τόσο ὡς πρός τήν ποσότητα ὅσο καί ὡς πρός τίς τιμές.

Κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τῶν μή ὑποχρεωτικῶν μέσων δράσεως τόσο ὡς πρός τήν παραγωγή ὅσο καί ὡς πρός τίς τιμές, ἡ Ἐπιτροπή δέν εἶχε ἄλλη ἐπιλογή πλήν τῆς παρεμβάσεως στήν παραγωγή κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης. Ἡ γενική ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ πού ἐπιβάλλει τίς ποσοστώσεις παραγωγῆς, ὅπως καί ἡ συνολική πολιτική κατά τῆς κρίσεως στόν τομέα τοῦ σιδήρου καί τοῦ χάλυβος, στηρίζεται ἐπί τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων, πού διατυπώνεται στό προοίμιο τῆς συνθήκης καί συγκεκριμενοποιεῖται σέ πολλά ἄρθρα, 49, 53 παράγραφος 2, 56) καί κυρίως στό ἄρθρο 3 (προτεραιότης τοῦ *κοινοῦ* συμφέροντος, τό ὁποῖο προϋποθέτει τό καθῆκον ἀλληλεγγύης).

Ἡ κατάσταση τῆς ἀγορᾶς ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς ἐπεδεινώθη κατά τούς πρώτους μῆνες τοῦ 1980 καί ἀπό τοῦ μηνός Μαΐου διεγράφετο κατάσταση κρίσεως. Ἀπό τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, ἡ μείωση τῶν παραγγελιῶν ἦταν 9,1 % γιά τό σύνολο τῆς Κοινότητος, μέ ποσοστό 59 % στίς Κάτω Χῶρες, 57,3 % στό Βέλγιο καί 35,6 % στό Ἡνωμένο Βασίλειο. Οἱ ἴδιες οἱ τιμές ἐσημείωσαν σημαντική κάμψη (100 γερμανικά μάρκα (DM) ἐν σχέσει μέ τήν τιμή προσανατολισμοῦ, πού εἶχαν περιλάβει ὅλοι οἱ τιμοκατάλογοι).

Ὅσον ἀφορᾶ τόν συντελεστή χρησιμοποιήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, αὐτός ἦταν ἐπίσης πολύ χαμηλός. Ἡ ἴδια ἡ προσφεύγουσα, τῆς ὁποίας ἡ ἱκανότης παραγωγῆς εἶναι 230 400 τόνοι ἐτησίως, κατά τήν περίοδο μεταξύ Ἰανουαρίου καί Ὀκτωβρίου 1980 δέν παρήγαγε παρά μόνο 81 000 τόνους.

Κατά συνέπεια, ἡ Ἐπιτροπή ἐθεώρησε ὅτι τό σύστημα ποσοστώσεων ἦταν ἀπαραίτητο καί γιά τό προϊόν αὐτό.

Κατά τήν Ἐπιτροπή, ἡ ἀπόφαση περί ποσοστώσεων τῆς παραγωγῆς εἶχε ἄμεσο ἀποτέλεσμα ἐπί τῶν τιμῶν. Πράγματι, μεγάλος ἀριθμός ἐπιχειρήσεων, περιλαμβανομένων καί μερικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς περιοχῆς τῆς Brescia [1], ἀναθεώρησαν τούς τιμοκαταλόγους τους ἀνεβάζοντας τίς τιμές. Γιά τίς ράβδους ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς, ἠδύνατο ἤδη νά διαπιστωθεῖ αὔξηση 50 DM ἀνά τόνο.

Β — Λόγοι προβαλλόμενοι στήν προσφυγή

Πρῶτος λόγος: παράβαση τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ

Ἀναφερομένη στίς τρεῖς προϋποθέσεις ἀπό τίς ὁποῖες ἡ διάταξη αὐτή ἐξαρτᾶ τήν εἰσαγωγή συστήματος ποσοστώσεων τῆς παραγωγῆς, ἡ προσφεύγουσα ἐκθέτει μέ τήν προσφυγή της τά ἑξῆς, ἰδίως, ἐπιχειρήματα:

Ὅσον ἀφορᾶ τήν *μείωση τῆς ζητήσεως*, ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ ὅτι ἡ μείωση ἀφορᾶ τόν *σίδηρο ὁπλισμοῦ σκυροδέματος*. Καί ἄν ἀκόμα γίνει δεκτή ἡ δυνατότης προσφυγῆς στό ἄρθρο 58 παράγραφος 1 σέ περίπτωση μειώσεως τῆς ζητήσεως *περιοριζομένης σέ ὁρισμένα προϊόντα καί τομεῖς*, πράγμα πού ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ, εἶναι παράλογο, ὅταν ὁ ἐν λόγω τομέας ἀφορᾶ ἡμιεπεξεργασμένα προϊόντα *(ἀκατέργαστος χάλυβας)*, νά περιορισθεῖ αὐταρχικά ἡ ζήτηση στίς διαδοχικές φάσεις ἐπεξεργασίας (ὅπως στήν βιομηχανία σιδήρου ὁπλισμοῦ σκυροδέματος).

Ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀπαίτηση ὅτι *«τά μέτρα δράσεως πού προβλέπονται στό ἄρθρο 57 δέν ἐπαρκοῦν»* γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ἔκδηλης κρίσεως, ἡ προσφεύγουσα προσάπτει στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν ἐπεδίωξε τήν συνεργασία τῶν κυβερνήσεων προκειμένου νά αὐξηθεῖ ἡ κατανάλωση στόν δημόσιο τομέα, καί ὅτι δέν προσέφυγε στήν ἐπιβολή *κατωτάτων τιμῶν*, σύστημα τό ὁποῖο εἶχε *λειτουργήσει* ἱκανοποιητικῶς, ὅπως τό ἐδέχθη τό Δικαστήριο μέ τήν ἀπόφαση «ράβδοι σκυροδέματος» (σκέψη 119).

Ὡς πρός *τήν ὕπαρξη ἔκδηλης κρίσεως*, ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ ὅτι ὑπῆρξε παρομοία κρίση στήν βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος στό σύνολό της, ἀλλά διαπραγματεύεται τό θέμα αὐτό ὑπό τόν τίτλο «κατάχρηση ἐξουσίας» (3ος καί 4ος λόγος).

Ἡ *Ἐπιτροπή* ὑποστηρίζει ὅτι πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 1.

Ἀντιθέτως πρός τήν ἄποψη τῆς προσφευγούσης σέ περίπτωση ἐπιδεινώσεως τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς, ἡ τιμή τῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος (ἐπεξεργασμένο προϊόν σχετικῶς ἁπλό) εἶναι ἐκείνη πού καθορίζει τήν τιμή τῆς πρώτης ὕλης, δηλαδή τοῦ παλαιοσιδήρου.

Ἡ Ἐπιτροπή ὑπενθυμίζει τούς λόγους γιά τούς ὁποίους, στό πλαίσιο τῆς εὐρείας διακριτικῆς ἐξουσίας της στόν οἰκονομικό τομέα, ἀπέκλεισε τήν προσφυγή στά ἔμμεσα μέτρα δράσεως τοῦ ἄρθρου 57.

Τέλος, ἐπιμένει στόν *κοινοτικό* χαρακτήρα τῆς κρίσεως πού ἀντιμετωπίζει ἡ βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος.

Δεύτερος λόγος: παράβαση τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης

Ἡ *προσφεύγουσα* παραπονεῖται γιά τό ὅτι οἱ παραγωγές ἀναφορᾶς ἔχουν καθορισθεῖ ἐπί *ἀδίκου* βάσεως, καθ' ὅσον εὐνοοῦν κατά ἄδικο τρόπο τίς ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες, χωρίς νά ἔχουν προσχωρήσει, ἀντιθέτως πρός τήν προσφεύγουσα, στό πρόγραμμα ἐκουσίας μειώσεως τῶν παραδόσεων καί ἀφοῦ παρέβησαν τούς κανόνες πού ἐπέβαλαν τίς κατώτατες τιμές, διετήρησαν τήν παραγωγή τους σέ ὑψηλότερο ἐπίπεδο, παραγωγή πού ἐχρησιμοποιήθη ὡς περίοδος ἀναφορᾶς.

Ἀμφισβητεῖ ἐπίσης τόν *ἀναδρομικό* χαρακτήρα τῆς γενικῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία ὅρισε τήν ἔναρξη ἐφαρμογῆς τῶν ποσοστώ-

1 — Σ.τ.Μ. Μικρές ἐπιχειρήσεις τῆς περιοχῆς τῆς Brescia (Βόρεια Ἰταλία) μέ ἐντελῶς ἰδιόμορφη στρατηγική στόν τομέα τῶν τιμῶν.

σεων άπό τοῦ *Όκτωβρίου* καί ἔτσι ἔλαβε ἐπίσης ὑπ' ὄψη τήν ἐκτέλεση τῶν ἤδη *ὁριστικῶν παραγγελιῶν*, γιά τίς ὁποῖες οἱ ἐπιχειρήσεις πρέπει νά τηρήσουν τίς προθεσμίες.

Γενικώτερα ἡ προσφεύγουσα προσάπτει στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν ἔλαβε ὑπ' ὄψη τίς προβλεπόμενες στά ἄρθρα 2, 3 καί 4 τῆς συνθήκης ἀρχές.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἀπαντᾶ ὅτι αὐτό τό ὁποῖο ζητεῖ ἡ προσφεύγουσα — ἤτοι τήν ἐπιβολή ποινῆς στίς ἐπιχειρήσεις πού δέν ἐτήρησαν τίς ὑποχρεώσεις αὐτοπεριορισμοῦ — σημαίνει ἀναδρομικό ποινικό νόμο, ἀντίθετο πρός τίς γενικές ἀρχές τοῦ δικαίου. Ἐξ ἄλλου, στήν πράξη, ἡ προσφεύγουσα δέν ἐτήρησε πάντοτε τά προγράμματα παραδόσεως.

Γιά τήν ἀποτελεσματικότητα τοῦ συστήματος πού ἔπρεπε νά θεσπισθεῖ, ἦταν ἀναγκαῖο, κατά τήν Ἐπιτροπή, νά περιληφθεῖ ἡ πραγματοποιηθείσα κατά τόν Ὀκτώβριο παραγωγή. Ἐπί πλέον, παρατηρώντας ὅτι ἡ παραγωγή τῆς προσφευγούσης γιά τόν μήνα Ὀκτώβριο ἦταν 10 000 τόνοι, ἡ Ἐπιτροπή ὑποστηρίζει ὅτι ἡ τροποποιημένη ποσόστωση ἐπέτρεπε, κατά τούς μῆνες Νοέμβριο καί Δεκέμβριο, μηνιαία παραγωγή 8 000 τόνων περίπου, πού ἀντιστοιχοῦν στήν ποσότητα τήν ὁποία ἡ προσφεύγουσα, σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα παραγωγῆς της, ὁπωσδήποτε ἐπραγματοποίησε.

Τρίτος λόγος: κατάχρηση ἐξουσίας λόγω ἐκδήλου παραλογισμοῦ καί παραβίαση τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος

Ἡ γενική ἀπόφαση περιέχει, κατά τήν *προσφεύγουσα*, σειρά παραλογισμῶν, κενῶν καί ἀσυναρτησιῶν πού τήν καθιστοῦν ἀπρόσφορη γιά νά ἐκπληρώσει τούς στόχους τούς ὁποίους προδήλως ἐσκόπει, ὥστε οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποί εἶναι διαφορετικοί ἀπό αὐτούς γιά τούς ὁποίους ἡ συνθήκη παρέχει τίς ἐπί τοῦ θέματος ἁρμοδιότητες.

Πράγματι, σέ ἕνα τομέα πού δοκιμάζεται ἀπό τήν πτώση τῶν τιμῶν, ἡ μείωση τῆς παραγωγῆς χωρίς δυνατότητα παρεμποδίσεως τῶν εἰσαγωγῶν προελεύσεως τρίτων χωρῶν, δέν συνιστᾶ τό κατάλληλο μέσο θεραπείας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀπόφαση δέν λαμβάνει ὑπ' ὄψη τήν ἄκρως διαφορετική κατάσταση πού ὑφίσταται μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων καθέτου διαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς, δηλαδή αὐτῶν πού πραγματοποιοῦν τόν πλήρη κύκλο παραγωγῆς ἀπό τόν παλαιοσίδηρο ἤ τό σιδηρομετάλλευμα ἕως τόν κατεργασμένο χάλυβα καί τῶν ἐπιχειρήσεων πού, ὅπως ἡ προσφεύγουσα, ἀγοράζουν τόν ἀκατέργαστο χάλυβα γιά νά τόν ὑποβάλουν σέ κατεργασία.

Ἡ προσφεύγουσα δέν βλέπει ποῖο ὄφελος δύνανται νά ἀποκομίσουν οἱ παραγωγοί ἀκατεργάστου χάλυβος, οἱ ὁποῖοι θά ἔπρεπε νά μειώσουν τήν παραγωγή τους καί, συνεπῶς, τήν προσφορά, ἄν συγχρόνως περιορίζεται παραλλήλως ἡ ζήτηση ἐκ μέρους τῶν μή καθέτου διαρθρώσεως ἐπιχειρήσεων ἐλάσεως καί ἀντιστρόφως.

Ἐπιπροσθέτως, ἡ γενική ἀπόφαση περιλαμβάνει ἐπίσης στίς ἀνώτατες ποσοστώσεις τήν παραγωγή πού ἐξήχθη σέ τρίτες χῶρες, ὅπου ὑφίσταται ἐμπορικός συναγωνισμός γιά τήν διατήρηση τῶν παλαιῶν ἀγορῶν στίς ὁποῖες διεισδύουν νέοι ἀνταγωνιστές καί γιά τήν ἔρευνα νέων ἀγορῶν. Στό πλαίσιο τῆς ἀνταγωνιστικῆς αὐτῆς πάλης, ἡ θέση τῶν κοινοτικῶν ἐπιχειρήσεων θά διακυβευθεῖ σοβαρῶς, κατά τήν προσφεύγουσα, λόγω τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς.

Τά στοιχεῖα αὐτά, μεταξύ ἄλλων, καθιστοῦν τό προσβαλλόμενο μέτρο *ἀκατάλληλο νά ἐκπληρώσει τόν ἐπιδιωκόμενο σκοπό* καί, κατά συνέπεια, ὑπερβολικά αὐστηρό γιά τίς ὑποκείμενες σέ αὐτό ἐπιχειρήσεις.

Κατά τήν *Ἐπιτροπή*, ἡ προσφεύγουσα πράγματι δέν προβάλλει, ὑπό τόν τίτλο αὐτό, παρά μόνο λόγους πού βασίζονται στήν δῆθεν παραβίαση τῆς ἀρχῆς τῆς *ἀναλογικότητος*.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀμφισβητεῖ ὅτι στήν πράξη, ἡ μή ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 74 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ θά καταστήσει τό σύστημα τῶν ποσοστώσεων μή ἀποτελεσματικό καί τίς ἐπιβαρύνσεις, πού τό ἐν λόγω σύστημα ἐπιβάλλει στίς ἐπιχειρήσεις, ὑπερβολικές.

Δέν δύναται, ἐν πάση περιπτώσει, νά ἐξαρτᾶται ἡ νομιμότης νομοθετικῆς πράξεως ἀπό τήν ὕπαρξη ἤ τήν ἀνυπαρξία ἄλλων μέτρων ἐντελῶς διαφορετικῆς φύσεως.

Ἐπανερχομένη στήν προκειμένη ὑπόθεση, ἡ Ἐπιτροπή ὑπενθυμίζει ὅτι, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 1, τό σύστημα ποσοστώσεων τῆς παραγωγῆς δύναται νά συνοδεύεται ἀπό τά μέτρα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 74 «στόν βαθμό πού εἶναι ἀναγκαῖο». Ἡ ἐκτίμηση τῆς ἀναγκαιότητος αὐτῆς συνιστᾶ *πολιτική ἐπιλογή* πού πρέπει νά γίνει σταθμίζοντας, ἀφ' ἑνός, τήν χρησιμότητα τῶν σχετικῶν μέ τίς εἰσαγωγές «μέτρων» καί, ἀφ' ἑτέρου, τό συμβιβαστό τῶν μέτρων αὐτῶν μέ τίς ὑποχρεώσεις τῆς Κοινότητος ἔναντι τῶν τρίτων χωρῶν — ἰδίως στό πλαίσιο τοῦ GATT — καθώς καί τίς ἐπιπτώσεις πού ἡ θέσπιση ποσοτικῶν περιορισμῶν (πρόκειται ἀκριβῶς γι' αὐτό) ἠδύνατο νά ἔχει ἐπί τῶν ἐξαγωγῶν κοινοτικῶν προϊόντων γενικῶς καί, ἰδίως, προϊόντων σιδήρου καί χάλυβος. Ἡ Ἐπιτροπή, ἀφοῦ ἐξετίμησε τά διάφορα αὐτά στοιχεῖα, ἐθεώρησε ὅτι τό ὑφιστάμενο ἤδη σύστημα, μέ ὁρισμένες βελτιώσεις, συνιστοῦσε ἱκανοποιητικό μέτρο (πρβλ. Σύσταση (ΕΚΑΧ) 2797/80, JO L 291 τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1980).

Τέταρτος λόγος: κατάχρηση ἐξουσίας λόγω ἐλλείψεως τῆς προϋποθέσεως ἔκδηλης κρίσεως καί λόγω ἀντικανονικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης

Ἡ *προσφεύγουσα* παρατηρεῖ ὅτι ὁ ὁρισμός αὐτῆς ταύτης τῆς ἐννοίας τῆς κρίσεως δέν εἶναι οὔτε εὔκολος οὔτε σαφής καί ὅτι ἡ ἔννοια αὐτή εἶναι ἀντικείμενο ἐκτενῶν συζητήσεων μεταξύ τῶν οἰκονομολόγων.

Πάντως, εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι, γιά νά ἐκτιμηθεῖ ἄν ὑφίσταται κατάσταση κρίσεως, θά πρέπει νά ἐξετασθεῖ ὄχι μόνο ἡ μείωση τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐπιχειρήσεων ἀλλ' ἐπίσης οἱ *οὐσιαστικοί λόγοι* πού ἐδημιούργησαν τήν κατάσταση κρίσεως. Διάφορες καταστάσεις «κρίσεως» θά ἠδύναντο νά προκληθοῦν ἀπό ποικίλους πρωταρχικούς λόγους.

Ἰδίως, κανένας δέν θά ἤθελε νά ὀνομάσει «κρίση» τίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζει τμῆμα τοῦ τομέως παραγωγῆς λόγω τοῦ περισσότερο συγχρόνου χαρακτήρα τῆς τεχνολογίας του ἤ τῆς καλύτερης διατάξεως τῶν ἐσόδων του καί, κατά συνέπεια, τῆς καλύτερης παραγωγικότητός του ἐν σχέσει μέ ἄλλες ἐπιχειρήσεις πού ἀνήκουν στόν ἴδιο τομέα. Τά ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς μιᾶς καλύτερης τεχνικῆς θά ἦσαν πρός ὄφελος τοῦ συνόλου (πρβλ. Selter, Productivity and Technical Change, Λονδίνο, 1966, ἰταλ. μετ. Τορίνο, 1975, σ. 87).

Ἐκεῖ ὅπου παραμένουν ἀμφιβολίες ὡς πρός τήν ἑρμηνεία τῆς ἐννοίας τῆς «κρίσεως» κατά τήν ἔννοια τῆς συνθήκης, θά ἔπρεπε νά ἐφαρμοσθοῦν οἱ γενικές ἀρχές, οἱ ὁποῖες ἐφηρμόσθησαν στήν ἴδια τήν συνθήκη. Κατά συνέπεια, ἡ εἰσαγωγή ποσοστώσεων δέν δύναται νά τείνει, ἤ νά ἔχει ὡς ἔκβαση ἀποτελέσματα ἀντίθετα πρός τούς σκοπούς τῶν ἄρθρων 2, 3 καί 4 καί ἰδίως δέν θά ἠδύνατο νά ἔχει μεταξύ ἄλλων, ὡς ἀποτέλεσμα:

— νά παρεμποδίζει τήν ὀρθολογικότερη κατανομή τῆς παραγωγῆς,

— νά ἐπιδιώκει ἄμεσα ἤ ἔμμεσα τόν καθορισμό τιμῶν διαφορετικῶν ἀπό τίς κατώτατες δυνατές τιμές, ὑπό τόν ὅρο νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψη οἱ ἀναγκαῖες ἀποσβέσεις καί ἡ κανονική ἀμοιβή τοῦ κεφαλαίου,

— νά ἀποθαρρύνει τίς ἐπιχειρήσεις ἀπό τοῦ νά ἀναπτύσσουν ἤ βελτιώνουν τό παραγωγικό τους δυναμικό ἤ νά τιμωρεῖ τίς ἐπιχειρήσεις πού ἔχουν βελτιώσει τό ἐν λόγω δυναμικό,

— νά παρεμποδίζει τήν κανονική ἐπέκταση καί τόν ἐκσυγχρονισμό τῆς παραγωγῆς, καθώς καί τήν βελτίωση τῆς ποιότητος,

— ὑπό ὁρισμένους ὅρους, νά παρέχει προστασία στίς ἐπιχειρήσεις ἔναντι τῶν ἀνταγωνιστικῶν ἐπιχειρήσεων, προστασία τήν ὁποία δέν θά δικαιολογοῦσε καμμία μή νόμιμη ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν τελευταίων αὐτῶν («... ὅταν ἡ Ἀνωτάτη ἀρχή καλεῖται νά ἀσκήσει ἐξουσία, ... δέν πρέπει νά λησμονεῖ κανένα ἀπό τούς σκοπούς τῆς συνθήκης καί, στήν προσπάθειά της νά ἐπιτύχει τόν σκοπό ἤ τούς σκοπούς στούς ὁποίους ἰδίως ἀποβλέπει ἡ ἐφαρμοστέα διάταξη, ὀφείλει νά ἀποφεύγει νά θυσιάσει ἄλλους σπουδαιότερους ἴσως σκοπούς (Προτάσεις τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως Lagrange στήν ὑπόθεση 1/54, Racc. 1954, σ. 55).

Στήν ἀλληλουχία αὐτή, ἡ προσφεύγουσα ἀναφέρει ὅτι ὑφίστανται μεγάλα χαλυβουργεῖα ἐξοπλισμένα γιά μία μεγάλη ποικιλία προϊόντων, τά ὁποῖα εἶναι περισσότερο σχετικῶς περίπλοκα καί περισσότερο ἐπεξεργασμένα ἀπό τίς *ράβδους ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς καί τά ὁποῖα ἐπιβαρύνουν τόν τύπο αὐτό προϊόντος μέ τιμῆμα τῶν γενικῶν ἐξόδων ἐντελῶς ἀνώφελο.*

Οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές συνεχίζουν νά ὑπερασπίζονται ὅ,τι γι' αὐτές δέν δύναται νά εἶναι παρά ἕνας νεκρός κλάδος καί νά ἐπιδιώκουν τήν κοινοτική προστασία, ἡ ὁποία θά ἐκμηδένιζε τούς στόχους πού ἔχουν ἐπιτύχει στόν τομέα τῆς παραγωγικότητος, οἱ μικρότερες ἐπιχειρήσεις.

Ἡ Ἐπιτροπή χορηγεῖ τήν προστασία αὐτή μέσω τῶν ποσοστώσεων καί *ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, στερεῖ τούς καταναλωτές ἀπό τό οἰκονομικά πλεονεκτήματα πού ἐμφανίζει τό μέγεθος ἀρίστης ἀποδόσεως, τό ὁποῖο ἔχουν ἐπιτύχει οἱ ἰταλοί παραγωγοί ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος.*

Στηριζομένη ἐπί τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου στίς ὑποθέσεις «ράβδοι ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς» (σκέψη 49), ἡ προσφεύγουσα προβάλλει ὅτι δέν εἶναι δυνατό νά ἐπιβληθεῖ *a posteriori* στίς ἰταλικές ἐπιχειρήσεις ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς νά ὑποστοῦν τό κόστος τῆς ἐλλείψεως προβλέψεως καί τῶν σφαλμάτων τρίτου. Πράγματι, τό νά πληρώσει ἡ ἐπιχείρηση τό κόστος τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ της καί νά μή δύναται ἐν συνεχεία νά ἐπωφεληθεῖ ἐπειδή ἄλλες ἐπιχειρήσεις δέν ἔκαμαν τό ἴδιο, εἶναι θυσία πού δέν δύναται νά ἐπιβληθεῖ ἐν ὀνόματι τῆς ἀρχῆς τῆς «ἀλληλεγγύης» πού διακηρύσσεται στό προοίμιο τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ. Ἡ ἀλληλεγγύη γεννιέται μέσα ἀπό τήν δράση καί ὄχι ἀπό τήν ἐπιβαλλομένη παράλυση στήν πρωτοβουλία τοῦ ἄλλου. Ἡ ἀλληλεγγύη πρέπει νά εἶναι μία *ἐνεργητική* ἀρχή καί ὄχι τροχοπέδη στήν ἀνάπτυξη.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἀπαντᾶ μέ τήν παρατήρηση ὅτι ἡ ἄποψη τῆς προσφευγούσης κατά τήν ὁποία οἱ δυσκολίες ἑνός τμήματος τοῦ τομέως παραγωγῆς, πού ὀφείλονται στόν τεχνολογικό ἐκσυγχρονισμό καί στήν μεγαλύτερη παραγωγικότητα τῶν ἄλλων ἐπιχειρήσεων, δέν δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς «κρίση» κατά τήν ἔννοια τῆς συνθήκης, εἶναι προφανῶς ζήτημα οἰκονομικῆς φιλοσοφίας καί, ἐξ ἄλλου, δύναται νά γίνει ἡ ἀντίθετη σκέψη, δεδομένου ὅτι ὁρισμένοι σκοποί πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 (στοιχεῖα α), ε) in fine καί δ)) δύνανται νά διακυβευθοῦν λόγω ὑπερβολικοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων. Πάντως, δέν εἶναι ἀναγκαῖο νά λυθεῖ τό ζήτημα, καθ' ὅσον ἡ παρούσα κρίση ὀφείλεται στήν μείωση τῆς ζητήσεως καί ὄχι στόν ἀνταγωνισμό μεταξύ χαλυβουργικῶν ἐπιχειρήσεων. Θά πρέπει νά ὑπομνησθεῖ σχετικῶς ὅτι ἡ *πραγματική* παραγωγή ἐλαφρῶν μορφοσιδήρων κατά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980 — καθώς καί ἡ παραγωγή τῆς ἰδίας

τῆς προσφευγούσης — εἶναι κατώτερη τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς πού ἀπεφασίσθησαν ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

Πέμπτος λόγος: παράβαση τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφοι 1 καί 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ λόγω ἐλλείψεως διαβουλεύσεως μέ τήν συμβουλευτική ἐπιτροπή καί ἐλλείψεως προηγουμένων μελετῶν ὡς πρός τίς ράβδους ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς

Ἡ *προσφεύγουσα* προβάλλει ὅτι ἡ ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ δέν ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐπιβαλλομένη ἀπό τό ἄρθρο 58 παράγραφος 1 διαβούλευση μέ τήν συμβουλευτική ἐπιτροπή ἐπραγματοποιήθη. Ἡ παράλειψη αὐτή συνιστᾶ, κατά τήν νομολογία τοῦ Δικαστηρίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος, παράβαση «οὐσιώδους τύπου» κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθου 33 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, πράγμα πού συνεπάγεται τήν ἀκυρότητα τῆς ἀποφάσεως (βλ. ἀπόφαση τῆς 11ης Φεβρουαρίου 1955, Racc. τόμ. 1, σ. 181· ἀπόφαση τῆς 21ης Μαρτίου 1955, Racc. τόμ. 1, σ. 221).

Ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ ἐπίσης ὅτι οἱ ποσοστώσεις καθωρίσθησαν «βάσει μελετῶν πού γίνονται σέ συνεργασία μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων» ὅπως ὁρίζει τό ἄρθρο 58 παράγραφος 2. Ἡ «μελέτη» τῆς ἀγορᾶς ἀκατεργάστου χάλυβος σέ συνεργασία μέ τίς ἑνώσεις τοῦ τομέως, ἄν αὐτό ἔγινε, δέν ἰσοδυναμεῖ μέ τήν μελέτη, ἐπίσης, τῆς ἀγορᾶς ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ὑποστηρίζει ὅτι οἱ δύο αὐτές αἰτιάσεις εἶναι στήν πραγματικότητα ἐσφαλμένες. Πράγματι, ἡ συμβουλευτική ἐπιτροπή ἐξέφρασε τήν γνώμη της τήν 16η Ὀκτωβρίου 1980. Ἐξ ἄλλου, δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 46 καί 48 τῆς συνθήκης, ἡ Ἐπιτροπή διενεργεῖ συνεχῶς μελέτες ἐπί τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς καί τῆς ἐξελίξεως τῶν τιμῶν. Οἱ μελέτες αὐτές ἔχουν συμπληρωθεῖ, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 58 σέ συσκέψεις ἐργασίας μέ τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων (ἐπραγματοποιήθησαν δύο συσκέψεις μέ τό ISA, Ἕνωση σιδηρουργικῶν ἐπιχειρήσεων, πού περιλαμβάνει τίς ἐπιχειρήσεις παραγωγούς τῆς περιοχῆς Brescia). Ἐπιπροσθέτως, σέ ὅλες τίς ἐπιχειρήσεις πού ἐζήτησαν νά διατυπώσουν ἀτομικά τήν ἄποψή τους, παρεσχέθη ἡ δυνατότης αὐτή.

Προσθήκη στόν πρῶτο, δεύτερο καί πέμπτο λόγο

Στό εἰσαγωγικό τῆς δίκης ἔγγραφο, ἡ *προσφεύγουσα* ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ παραβάσεις τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου, τίς ὁποῖες καταγγέλλει, συνίστανται στήν ἀντικανονική χρήση τῶν νομοθετικῶν μέτρων καί τήν παράβαση τῶν κανόνων περί οὐσιωδῶν τύπων πού ἔχουν ὡς προορισμό νά διασφαλίσουν τήν ὀρθή ἐφαρμογή τῶν μέτρων αὐτῶν. Κατά συνέπεια, οἱ παραβάσεις αὐτές τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου καταδεικνύουν ὅτι ἡ γενική ὅπως καί ἡ ἀτομική ἀπόφαση ἐλήφθησαν γιά σκοπούς διαφορετικούς καί, κατά μεγάλο μέρος ἀντιθέτους πρός αὐτούς γιά τούς ὁποίους ἡ συνθήκη παρέχει τίς σχετικές ἁρμοδιότητες. Ἀπό αὐτό συνάγεται ὅτι τά ἐλαττώματα τῆς γενικῆς καί τῆς ἀτομικῆς ἀποφάσεως συνιστοῦν, μεταξύ ἄλλων *κατάχρηση ἐξουσίας* εἰς βάρος τῶν ἰταλικῶν ἐπιχειρήσεων ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς καί, κατά συνέπεια, εἰς βάρος βεβαίως τῆς προσφευγούσης.

Γ — Ἐπιχειρήματα πού ἀνεπτύχθησαν στά ὑπομνήματα ἀπαντήσεως καί ἀνταπαντήσεως

Ἡ προσφεύγουσα στήν ἀπάντησή της ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή μέ ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της καταδεικνύει προδήλως τήν *παραποίηση τῶν γεγονότων* πού συνιστοῦν μία μορφή τῆς *καταχρήσεως ἐξουσίας*.

Παραπονεῖται κατ' ἀρχήν ὅτι ἡ Ἐπιτροπή συμπεριεφέρθη κατά τρόπο ἀκριβῶς ἀντί-

θετο πρός τόν ἰσχυρισμό της, ὅτι ὑπάρχει «συσχετισμός μεταξύ τῶν μέτρων πού ἐλήφθησαν ὡς πρός τίς ποσότητες καί ἐκείνων πού ἐλήφθησαν ὅσον ἀφορᾶ τίς τιμές: ὁ περιορισμός τῆς προσφορᾶς χαλυβουργικῶν προϊόντων πάντοτε ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπαραίτητη προϋπόθεση καί ὅρος sine qua non οἱασδήποτε πρωτοβουλίας πρός στήριξη τῶν τιμῶν». Πράγματι, ἡ Ἐπιτροπή ἐθεώρησε τά μέτρα ὡς πρός τίς τιμές καί τά σχετικά μέ τίς ποσότητες, ὄχι ὡς συμπληρωματικές διατάξεις, ἀλλά ὡς τίς βαθμίδες μιᾶς κλίμακος στήν ὁποία θά προσετίθετο νέο δραστικότερο μέτρο μετά τήν διαπίστωση τῆς ἀποτυχίας τοῦ προηγουμένου μέτρου. Μία τέτοια πρόοδος συνεπήγετο πρῶτα ἀπ' ὅλα τόν *ἑκούσιο αὐτοπεριορισμό τῶν παραδόσεων,* ἔπειτα τήν ἐπιβολή *κατωτάτων τιμῶν,* τέλος δέ τό *σύστημα ποσοστώσεων.* Ἡ συμπεριφορά τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι, συνεπῶς, ἐντελῶς ἀνορθόδοξη.

προσβαλλομένης πράξεως, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει μή ἀναγκαῖες καί ἀκατάλληλες θυσίες ἐν σχέσει μέ τούς δεδηλωμένους σκοπούς. Ἀποδεικνύουν παράβαση τῆς *ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος* καί συνιστοῦν μία ἀπό τίς μορφές ὑπό τίς ὁποῖες ἐξεδηλώθη ἡ καταγγελθεῖσα ἤδη *κατάχρηση ἐξουσίας.*

Μία ἄλλη ἄποψη (πού ἀναφέρεται στόν τέταρτο λόγο τῆς προσφυγῆς) εἶναι ἡ ἔλλειψη τῆς ἀντικειμενικῆς προϋποθέσεως τῆς ἔκδηλης κρίσεως. Καί ἐπ' αὐτοῦ, ἡ Ἐπιτροπή κατέληξε στά συμπεράσματά της μέ *παραποίηση τῶν γεγονότων,* ἀναγνωρίζοντας γιά ὅλα τά προϊόντα καταστάσεις πού ὑφίσταντο μόνο ἔναντι μερικῶν.

Ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τήν ἄποψη κατά τήν ὁποία ὁ συσχετισμός μεταξύ τιμῶν καί ἐπιπέδου παραγωγῆς ὁδηγεῖ κατ' ἀνάγκην στά προβλεφθέντα ὀφέλη. Στήν πραγματικότητα, γιά νά ἀποτραπεῖ ὁ κίνδυνος μειώσεως τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τῶν παραγωγῶν πρέπει τά σχετικά μέ τίς τιμές μέτρα νά συνοδεύονται, ὄχι τόσο ἀπό τήν ἀναγκαστική μείωση τῆς προσφορᾶς, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀπό δραστηριότητα, ἡ ὁποία νά ἀποβλέπει *στήν αὔξηση τῆς ζητήσεως* μέ τήν ἀναζήτηση νέων ἀγορῶν. Ἀντιθέτως, θεσπίζοντας τό *σοβαρότερο* μέτρο τῶν ποσοστώσεων, ἡ Ἐπιτροπή δέν ἔκανε καμμία προσπάθεια γιά νά ἐνθαρρύνει τήν ἐξεύρεση νέων ἀγορῶν, ἐπαναπαυομένη ἁπλῶς στήν πολιτική *ἀντιντάμπινγκ,* ἡ ὁποία στόν *χαλυβουργικό* τομέα δέν ἐφηρμόσθη παρά μόνο κατά τό 1980.

Οἱ σκέψεις αὐτές ἐπιβεβαιώνουν τόν ἀνορθόδοξο χαρακτήρα καί τό ἀλυσιτελές τῆς

Ἡ «αἴτηση σύμφωνης γνώμης τοῦ Συμβουλίου» περιέχει τήν ἔνδειξη πού εἶναι, κατά τήν Ἐπιτροπή, ἡ πλέον ἀποκαλυπτική τῆς κρίσεως. Πρόκειται γιά τήν *μείωση τῶν συντελεστῶν χρησιμοποιήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων.* Ἀλλά, τέτοια μείωση ἀποδεικνύεται μόνο ὡς πρός τόν ἀκατέργαστο χάλυβα (σ. 4). Ἡ σελίδα 7 τῆς αἰτήσεως σύμφωνης γνώμης τοῦ Συμβουλίου περιέχει πίνακα τῶν ποσοτήτων στίς ὁποῖες ἡ παραγωγή εἶχε ὑπερβεῖ τά προγράμματα παραδόσεως. Ἀπό αὐτό προκύπτει ὅτι στήν κατηγορία τῶν προϊόντων χονδροσύρματος (στήν ὁποία περιλαμβάνονται οἱ ράβδοι ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς σέ κουλοῦρες), ὅλες οἱ χῶρες τῆς Κοινότητος (πλήν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, λόγω μακρᾶς συνδικαλιστικῆς ἀναταραχῆς) ἐσημείωσαν κατά τά δύο πρῶτα τρίμηνα τοῦ 1980 σημαντικές ὑπερβάσεις στά προγράμματα αὐτοπεριορισμοῦ παραδόσεων. Εἶναι ἔτσι προφανές, ὅτι ἡ παραγωγή ἐπιμήκους σχήματος προϊόντων εἶχε αὐξηθεῖ γιά νά ἱκανοποιήσει τήν ζήτηση ἤ τήν προβλεπομένη ζήτηση πού καί αὐτή ἐσημείωσε αὔξηση.

Γιά νά δικαιολογήσει τήν ἀδιαμφισβήτητη αὐτή ἀντίφαση, ἡ Ἐπιτροπή προέβαλε τήν θεωρία της «περί τῆς διομηχανίας σιδήρου χάλυβος ὡς συνόλου».

Ὅμως, ἡ θεωρία αὐτή δέν εὑρίσκει κανένα ἔρεισμα οὔτε στό *δίκαιο* οὔτε στήν *λογική*. Εἶναι ἐπίσης ἐντελῶς ἀντίθετη πρός τήν *κοινή λογική*.

Ὅσον ἀφορᾶ τό δίκαιο, τό παράρτημα 1 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ διακρίνει, ὑπό τόν τίτλο «σίδηρος καί χάλυψ», πέντε τομεῖς καί, ὁ κάθε τομεύς περιλαμβάνει ἐξατομικευμένα προϊόντα ἤ κατηγορίες προϊόντων (εἴκοσι συνολικῶς). Καθένα ἀπό τά προϊόντα αὐτά ἔχει τήν δική του ἀγορά, τήν δική του συγκυρία πού, ὄχι μόνο δέν εἶναι κατ' ἀνάγκη ἡ ἰδία μέ αὐτή τῶν ἄλλων προϊόντων, ἀλλά θά ἠδύνατο ἀκόμη νά εἶναι ἀντίθετη, δεδομένου ὅτι ὁρισμένοι ἀπό τούς τομεῖς αὐτούς εἶναι *ἀνταγωνιστικοί* μεταξύ τους: ἐπί παραδείγματι εἶναι γνωστό ὅτι ἡ προσφορά κατοικίας εἶναι ἀνταγωνιστική μέ τήν προσφορά αὐτοκινήτου λόγω τοῦ ὅτι οἱ οἰκογένειες πρέπει κανονικά νά ἐπιλέξουν μεταξύ τῆς μιᾶς ἤ τῆς ἄλλης. Γι' αὐτό ἡ ἔντονη ζήτηση αὐτοκινήτου εὐνοεῖ τούς παραγωγούς λαμαρίνων εἰς βάρος τῶν παραγωγῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος, καί ἀντιστρόφως.

Εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι ἡ μείωση τῆς παραγωγῆς στόν τομέα τῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος δέν ἀσκεῖ καμμία ἐπιρροή στόν τομέα τῶν προϊόντων ἐλάσεως καί ἔχει *ἀρνητικές ἐπιπτώσεις* ὡς πρός τήν κρίση ὑπερπαραγωγῆς ἀκατεργάστου χάλυβος, κατά τό μέτρο πού μειώνει ἐν συνεχεία τίς ἀγορές τῆς τελευταίας αὐτῆς παραγωγῆς.

Ἡ παραποίηση τῶν γεγονότων εἶναι ἀκόμη σοβαρότερη ὅταν, μετά τό γενικό πλαίσιο, ἐξετασθεῖ ἡ ἰδιαίτερη κατάσταση τῆς προσφευγούσης. Ἡ Ἐπιτροπή ὑπαινίσσεται ἐνδεχόμενο ἀπαράδεκτο τῆς προσφυγῆς λόγω τοῦ ὅτι ἡ προσφεύγουσα εἶχε παραγωγή κατώτερη τῆς ποσοστώσεως πού τῆς ἐχορηγήθη, πράγμα πού τῆς στερεῖ τό ἔννομο συμφέρον ἀμφισβητήσεως τῆς διατάξεως. Προκειμένου νά σεβασθεῖ τίς συμβατικές της ὑποχρεώσεις πού εἶχει ἀναλάβει *πρό τοῦ Ὀκτωβρίου 1980*, ἡ προσφεύγουσα ὑπεχρεώθη νά ὑποβάλει στήν Ἐπιτροπή αἴτηση αὐξήσεως τῆς ποσοστώσεώς της κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 14 τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ. Ἡ Ἐπιτροπή ἀπεφάσισε νά δώσει εὐνοϊκή ἀπάντηση στήν αἴτησή της μόλις τήν *18η Δεκεμβρίου 1980*, ὥστε ἡ αὔξηση δέν ἠδύνατο νά χρησιμοποιηθεῖ πρό τοῦ τέλους τοῦ τελευταίου τριμήνου τοῦ 1980. Ἡ προσφεύγουσα ὑπεχρεώθη, γιά νά τηρήσει τίς ἀνωτέρω ἀναφερόμενες ὑποχρεώσεις της, νά καταφύγει σέ εἰδικές ἐνέργειες (ἀγορά ἀπό ἄλλες ἐπιχειρήσεις, ἀγορά ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος στό ἐμπόριο).

Ὅσον ἀφορᾶ τόν *δεύτερο λόγο*, ἡ προσφεύγουσα προβάλλει ὅτι, στήν πραγματικότητα, τό ἄρθρο 58 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ θέτει, πρίν ἀκόμα καί ἀπό τίς καθοριζόμενες στά ἄρθρα 2, 3 καί 4 ἀρχές, τόν ὅρο τῆς *ἐπιεικείας*, καθ' ὅσον ἐπιβάλλει στήν Ἀνωτάτη Ἀρχή νά καθορίζει τίς ποσοστώσεις ἐπί *εὐλόγου βάσεως*.

Ἡ παραγωγή μιᾶς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία ἀπεδέχθη, ὅπως ἡ προσφεύγουσα, νά αὐτοπεριορίσει τίς παραδόσεις προϊόντων της καί ἐτήρησε τίς κατώτατες τιμές *δέν δύναται νά συγκριθεῖ* μέ τήν παραγωγή ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία, ἀντιθέτως, διέθεσε ἀπεριορίστως τά προϊόντα της, καί ἴσως δέν ἐτήρησε τίς ἐπιβληθεῖσες τιμές. Οἱ παραχθεῖσες στήν πρώτη περίπτωση ποσότητες προδήλως, δέν εἶναι πράγματι ἐνδεικτικές μιᾶς κανονικῆς καταστάσεως ἀλλά ἀντιθέτως ἀντιπροσωπεύουν *μειωμένη* παραγωγή ἐξ αἰτίας νομικῶν καί ὄχι οἰκονομικῶν λόγων. Ἀλλά, τό νά ληφθοῦν οἱ ποσότητες αὐτές ὡς παραγωγή ἀναφορᾶς καί νά τεθοῦν σέ ἴδιο ἐπίπεδο μέ

αὐτό τῶν ἐπιχειρήσεων πού δέν προσεχώρησαν στό πρόγραμμα αὐτοπεριορισμοῦ καί ἔχουν ἴσως καταδικασθεῖ λόγω μή τηρήσεως τῶν κατωτάτων τιμῶν, *δέν* συνιστᾶ *δικαία* μέθοδο.

Γιά νά ἀποδείξει τήν ἐκ μέρους της τήρηση τοῦ αὐτοπεριορισμοῦ τῶν παραδόσεων ἡ προσφεύγουσα περιέλαβε, στήν σελίδα 14 τῆς ἀπαντήσεώς της, τριμηνιαῖο πίνακα.

Ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ περαιτέρω τόν ἰσχυρισμό τῆς Ἐπιτροπῆς κατά τόν ὁποῖο «φαίνεται δύσκολο νά ἐξαρτᾶται ἡ νομιμότης νομοθετικῆς πράξεως ἀπό τήν ὕπαρξη ἤ τήν ἀνυπαρξία ἄλλων μέτρων ἐντελῶς διαφορετικῆς φύσεως, προγενεστέρων ἤ μεταγενεστέρων, ἤ ἀκόμη ἀπό πραγματικές περιστάσεις ἐντελῶς ἀνεξάρτητες τῆς κοινοτικῆς δραστηριότητος».

Μέ τόν ἰσχυρισμό της αὐτό, ἡ Ἐπιτροπή ἀρνεῖται ἀκόμη καί τήν ὕπαρξη τῆς ἀρχῆς τῆς *ἀναλογικότητος*. Σύμφωνα μέ τήν ἀρχή αὐτή, νόμιμες εἶναι μόνο οἱ ἐπεμβάσεις τῶν ἀρχῶν πού περιορίζουν τά δικαιώματα τῶν ἐπιχειρήσεων ἤ τῶν κρατῶν, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀνάλογες μέ τήν σπουδαιότητα τοῦ ἐπιδιωκομένου ἀποτελέσματος. Ἄν τό ἀποτέσμα αὐτό δέν δύναται νά ἐπιτευχθεῖ ἐπειδή τό ὑποχρεωτικό μέτρο στερεῖται ἀποτελεσματικότητος ἐν σχέσει μέ τόν ἐπιδιωκόμενο σκοπό, ἕνα τέτοιο μέτρο εἶναι ἐπίσης παράνομο. Γιά τόν λόγο αὐτό, ἡ ἐξέταση τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς πράξεως πρός ἐπίτευξη τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά νά ἐκτιμηθεῖ ἡ ἀναλογικότης μεταξύ τοῦ ἐπιβαλλομένου στά δικαιώματα τῶν ἐπιχειρήσεων περιορισμοῦ καί τοῦ ὀφέλους πού ἐπιδιώκεται.

Ἕνας ἄλλος λόγος γιά τόν ὁποῖο οἱ προσβαλλόμενες πράξεις εἶναι ἀκατάλληλες ὡς πρός τόν σκοπό πού ἐπιδιώκουν καί, συνεπῶς, δυσανάλογες πρός τόν ἐπιβαλλόμενο περιορισμό καί τήν προκαλουμένη ζημία, εἶναι τό γεγονός ὅτι οἱ ποσοστώσεις ἐχορηγήθησαν καί σέ ἐπιχειρήσεις πού δέν πληροῦν τούς τεχνικούς καί νομικούς ὅρους παραγωγῆς.

Σέ αὐτό προστίθεται ἐπίσης ἡ δυνατότης ἐμπορίας τῶν ποσοστώσεων αὐτῶν ἐκ μέρους ἐκείνων πού, ἐν πάση περιπτώσει, δέν εἶναι σέ θέση νά τίς χρησιμοποιήσουν.

Πρόκειται γιά νέα στρέβλωση πού ὠφελεῖ ἀποκλειστικῶς τούς ἀγοραστές τῶν ποσοστώσεων αὐτῶν καί οἱ ὁποῖοι αὐξάνουν ἔτσι τίς ἰδικές τους δυνατότητες στήν ἀγορά, πράγμα πού ὁδηγεῖ σέ ἀδικαιολόγητη νόθευση τοῦ ἐλευθέρου ἀνταγωνισμοῦ.

Ἡ προσφεύγουσα προβάλλει, τέλος, ὅτι ὁ *πέμπτος λόγος* τῆς προσφυγῆς της ἔχει ὀρεῖ εὐρεία ἐπιβεβαίωση στά περιστατικά πού ἐξέθεσε ἡ Ἐπιτροπή καί στήν αἴτηση γνώμης.

Πράγματι, ἡ Ἐπιτροπή, στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της ἐξέθεσε ὅτι εἶχε ἀρχίσει τίς «μελέτες» κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης *λίγες ἡμέρες πρό* τῆς ἐπισήμου ἀνακοινώσεως τοῦ μέτρου, πού τότε ἦταν ὁλοκληρωμένο. Κατά τήν Ἐπιτροπή, πρόκειται μόνο γιά «συνεχεῖς μελέτες» πού διενεργεῖ ἡ Ἐπιτροπή σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 46 καί 48 τῆς συνθήκης, οἱ ὁποῖες συμπληρώνονται σέ «συσκέψεις ἐργασίας» μέ μία ἔνωση.

Στό Δικαστήριο ἐναπόκειται νά κρίνει ἄν οἱ προβλεπόμενες στό ἄρθρο 58 μελέτες δύνανται νά ἀπορροφηθοῦν ἀπό τίς μελέτες πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 46 καί 48. Τό ζήτημα δέν εἶναι μόνο ὑψίστης σπουδαιότητος, ἀλλά παρουσιάζει ἐπίσης ἐνδιαφέρον ὡς πρός σημαντικές ἐπόψεις *θεσμικοῦ* χαρακτήρα. Πράγματι, ἡ συνθήκη ΕΚΑΧ ἐπεδίωξε ὅπως ὁ ἐπιτακτικός ἤ περιοριστικός κανόνας γεννιέται ἀπό τήν ἐν συνεργασία μέ τούς ἐνδιαφερομένους

μελέτη τῆς καταστάσεως, τήν ὁποία ὁ προβλεπόμενος κανόνας ἔπρεπε νά ἀντιμετωπίσει.

Στήν ἀνταπάντησή της, ἡ *Ἐπιτροπή* πρίν ἐξετάσει τά ἐπιχειρήματα πού προβάλλει ἡ προσφεύγουσα στήν ἀπάντησή της, συνοψίζει τήν παροῦσα κατάσταση τῆς ἀγορᾶς τοῦ χάλυβος καί τά ἀποτελέσματα τοῦ συστήματος τῶν ποσοστώσεων.

Ἀποκαλύπτει, κυρίως, ὅτι ὅσον ἀφορᾶ τά ἐπεξεργασμένα προϊόντα, ἡ εἰσαγωγή τοῦ συστήματος τῶν ποσοστώσεων εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα, ἐκτός μερικῶν ἐξαιρέσεων, *αὔξηση* τῆς τιμῆς ἀπό 50 ἕως 100 γερμανικά μάρκα ἀνά τόνο. Εἶναι ἐνδιαφέρον νά ὑπομνησθεῖ ὅτι ἡ παραγωγή προϊόντων τῆς κατηγορίας IV — τά μόνα προϊόντα πού κατασκευάζει ἡ προσφεύγουσα — ἦταν κατά 11,8 % κατώτερη ἀπό τίς ποσοστώσεις παραγωγῆς στήν Κοινότητα τῶν ἐννέα καί κατά 7,5 στήν Ἰταλία (τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980 συγκρινόμενο μέ τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1979).

Ἡ θέσπιση τοῦ συστήματος τῶν ποσοστώσεων εἶχε, κατά τόν πρῶτο καιρό, θετικό ἀποτέλεσμα ἐπί τῶν τιμῶν τῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς. Ἐν συνεχεία ἡ ζήτηση κατέστη τόσο χαμηλή — τόσο λόγω τῆς χειμερινῆς περιόδου, ὅσο καί τῆς κρίσεως στόν οἰκοδομικό τομέα — ὥστε οἱ τιμές ἐμειώθησαν ἐκ νέου.

Ἡ Ἐπιτροπή ὑπεχρεώθη ἔτσι νά μειώσει τίς ποσοστώσεις παραγωγῆς γιά τό πρῶτο τρίμηνο τοῦ 1981.

Ὡς πρός τήν οὐσία, ἡ Ἐπιτροπή ἐξετάζει κατ' ἀρχήν τά ἐπιχειρήματα πού ἀφοροῦν τήν *δῆθεν παραβίαση τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος.*

Ἀναφερομένη στήν γενομένη ἀπό τήν προσφεύγουσα ἀνάλυση τῶν μέτρων πρός ἀντιμετώπιση τῆς κρίσεως, πού ἐθέσπισε ἡ Ἐπιτροπή, παρατηρεῖ ὅτι ἡ προσφεύγουσα λησμονεῖ, ἀφ' ἑνός μέν, ὅτι οἱ ὑποχρεώσεις ἐκουσίας μειώσεως συνωδεύοντο ἀπό ὑποχρεώσεις στό ἐπίπεδο τῶν τιμῶν (τιμές προσανατολισμοῦ), ἀφ' ἑτέρου δέ, ὅτι οἱ ὑποχρεώσεις αὐτές μειώσεως παρέμεναν ἐν ἰσχύι ὅταν ἐθεσπίθησαν οἱ ὑποχρεωτικές κατώτατες τιμές.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν γνώμη τῆς προσφευγούσης κατά τήν ὁποία ἡ Ἐπιτροπή ἔπρεπε νά εἶχε ἀκολουθήσει πολιτική ἐντελῶς διαφορετική καί νά προσπαθήσει νά προκαλέσει αὔξηση τῆς ζητήσεως τῶν προϊόντων σιδήρου καί χάλυβος μέ τήν ἐξεύρεση νέων ἐμπορικῶν ἀγορῶν, ἡ Ἐπιτροπή παρατηρεῖ ὅτι παρόμοιο ἐγχείρημα ϑαίνει πέραν τῆς ἐξουσίας της καί ἴσως ἐπίσης τῆς ἐξουσίας κάθε δημοσίας ἀρχῆς, διότι ἡ ἐξέλιξη τῆς διεθνοῦς συγκυρίας πολύ δύσκολα δύναται νά ἐπηρεασθεῖ.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀμφισβητεῖ, ἐπί πλέον, τό ἐπιχείρημα τῆς προσφευγούσης κατά τό ὁποῖο ἡ ἀπόφαση περί ποσοστώσεων φέρει, ἐξ ἄλλου, τό στίγμα ἐλαττώματος, τό ὁποῖο συνίσταται στό ὅτι οἱ ποσοστώσεις ἔχουν χορηγηθεῖ «σέ ἐπιχειρήσεις πού δέν πληροῦν πλέον τούς ἀναγκαίους τεχνικούς ἤ νομικούς ὅρους παραγωγῆς» καί στό ὅτι οἱ ἐν λόγω ποσοστώσεις δύνανται νά ἐκχωρηθοῦν. Πράγματι, μόνο οἱ «ἐπιχειρήσεις διομηχανίας σιδήρου καί χάλυβος», δηλαδή οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἀσκοῦν δραστηριότητα παραγωγῆς, εἶναι ἀποδέκτες τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ. Ἐπί πλέον, αὐτό πού ἔχει σημασία γιά τούς σκοπούς τοῦ συστήματος τῶν ποσοστώσεων εἶναι ὁ συνολικός ὄγκος τῆς παραγωγῆς, καθ' ὅσον οἱ ἐνδεχόμενες ἀνταλλαγές μεταξύ ἐπιχειρήσεων, πού δέν μεταβάλλουν τό μέγεθος αὐτό, στεροῦνται σημασίας καί εἶναι μάλιστα χρήσιμες γιά τήν πραγματοποίηση τῆς ἄριστης ἰσορροπίας στήν παραγωγή.

Παρατηρώντας ὅτι ἡ προσφεύγουσα ἐπικαλεῖται τά ἐπιχειρήματα αὐτά γιά νά ἀποδείξει τήν παραβίαση τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος, ἡ Ἐπιτροπή, ἀφοῦ ὑπενθύμισε τίς ἐπιφυλάξεις ἀρχῆς, ϑεωρεῖ ὅτι τό ὑποτιθέμενο ἐλάττωμα τῆς γενικῆς ἀποφάσεως δέν ἀπεδείχθη. Ἡ προσφεύγουσα ϑεωρεῖ ὅτι οἱ ἐπιφυλάξεις ἀρχῆς τῆς Ἐπιτροπῆς ὁδηγοῦν στήν ἄρνηση τῆς ἰδίας τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος. Αὐτό δέν εἶναι ἀκριβές: ἡ Ἐπιτροπή φρονεῖ ὅτι ἡ τήρηση

τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος δέν δύναται νά ἐλεχθεῖ παρά μόνο ἐν σχέσει μέ μία μόνο κανονιστική πράξη, ἤ, τό πολύ, μέ πολλές ἀνεξάρτητες κανονιστικές πράξεις πού ἀφοροῦν τό ἴδιο ἀντικείμενο (παράδειγμα: κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς γιά ἕνα ὁρισμένο προϊόν). Κάθε διαφορετική ἀντίληψη θά εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τήν παράλυση τῶν νομοθετικῶν ὀργάνων τῆς Κοινότητος, καθ' ὅσον τό κύρος οἱασδήποτε πράξεως θά ἠδύνατο, τότε, νά ἀμφισβητηθεῖ σέ ὅλα τά ἐπίπεδα (ἐξωτερικές σχέσεις, ἐνισχύσεις, κοινωνική πολιτική, δασμοί, ἐμπόριο τελειοποιήσεως, νομισματική πολιτική, συγκυριακή πολιτική) ἀκόμη καί βάσει περιστατικῶν μεταγενεστέρων τῆς πράξεως αὐτῆς. Ἡ θέση αὐτή εἶναι παράδοξη: ἡ Ἐπιτροπή ἐλπίζει ὅτι τό Δικαστήριο θά ἀποσαφηνίσει τήν ἐπί τοῦ θέματος νομολογία του, καθορίζοντας σαφῶς τά ὅρια τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου ὡς πρός τήν τήρηση τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος. Τά ὅρια αὐτά θά ἠδύναντο ἐξ ἄλλου νά προκύψουν ἀπό τήν ἀνάλυση τῆς ἐπί τοῦ θέματος νομολογίας. Ἡ Ἐπιτροπή ἀναφέρει σχετικῶς τίς εἴκοσι μία ἀποφάσεις, στίς ὁποῖες τό Δικαστήριο ἀνέφερε τήν ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος. Ἀπό αὐτό συμπεραίνει ὅτι σέ ὅλες αὐτές τίς διαδικασίες — καί περισσότερο ἀκόμη στίς σπάνιες περιπτώσεις ὅπου τό Δικαστήριο ἔκρινε ἀνίσχυρη μία κοινοτική πράξη — ἡ ἐξέταση στήν ὁποία προέβη τό Δικαστήριο ἦταν πολύ περισσότερο περιορισμένη ἀπό αὐτήν πού ἡ προσφεύγουσα ζητεῖ στό πλαίσιο τοῦ συστήματος ποσοστώσεων. Ἐφαρμόζοντας τήν παγία αὐτή νομολογία στήν προκειμένη διαδικασία, τό Δικαστήριο θά πρέπει νά ἀποφανθεῖ μόνο ἐπί τοῦ σημείου ἄν τό σύστημα ποσοστώσεων τῆς παραγωγῆς, ὅπως προβλέπεται στήν ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ, ἐπιβάλλει στίς ἐπιχειρήσεις ὑπερβολικές καί ἀδικαιολόγητες ἐπιβαρύνσεις ἐν ὄψει τῶν ἐπιδιωκωμένων σκοπῶν.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἐξετάζει, ἐν συνεχεία, τήν *κατάχρηση ἐξουσίας*, πρῶτον κατά τό μέτρο πού ἀφορᾶ τήν *γενική ἀπόφαση*.

Ἐπ' αὐτοῦ, ἡ Ἐπιτροπή ἀμφισβητεῖ ὅτι ὑφίσταται παραποίηση τῶν γεγονότων ἐκ μέρους της. Ἀποκαλύπτει ὅτι στήν σελίδα 46 τῆς «αἰτήσεως συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου», παρέθεσε τά ἀποτελέσματα ἐρεύνης ἐπί τῶν προγραμμάτων παραγωγῆς τοῦ ἀκατεργάστου χάλυβος: τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν προηγεῖται (σ. 1-3) μία σειρά στοιχείων σχετικῶν μέ τήν μείωση τῆς ζητήσεως, καθώς καί μέ τήν ἐξέλιξη τῶν παραγγελιῶν καί ἕπεται ἀνάλυση τῆς ἐξελίξεως τῶν τιμῶν καί τοῦ κόστους παραγωγῆς (σ. 5) καί τῶν συνεπειῶν τους ἐπί τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ Ἐπιτροπή στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της συνεπλήρωσε τόν συνολικό πίνακα, κατ' ἀνάγκη συνθετικό, πού περιέχεται στήν αἴτηση, μέ τά σχετικά στοιχεῖα πού ἀφοροῦν τήν κατάσταση τῶν ἐπιχειρήσεων — παραγωγῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς. Ἀλλά ἡ προσφεύγουσα δέν ἀναφέρει τίποτε ἀπό ὅλα αὐτά.

Ὡς πρός τόν ἰσχυρισμό τῆς προσφευγούσης ὅτι ἀπέδειξε τήν αὔξηση τῆς ζητήσεως καί τήν ἀνυπαρξία κρίσεως, ἡ Ἐπιτροπή ἀπαντᾶ ὅτι ἡ παρουσα κατάσταση τῆς ἀγορᾶς τῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς — ἀναφερθεῖσα ἤδη — καταδεικνύει τήν ὀρθότητα τῆς ἀναλύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπή προσθέτει ὅτι οὐδέποτε ὑπεστήριξε τήν ἄποψη τῆς «διομηχανίας σιδήρου καί χάλυβος ὡς συνόλου» καί δέν εἶναι ὑποχρεωμένη νά τήν ὑποστηρίξει.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν *ἀτομική ἀπόφαση*, ἐξεταζομένη ὑπό τήν ἔποψη τῆς μομφῆς περί καταχρήσεως ἐξουσίας, ἡ Ἐπιτροπή ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐξήσεως τῶν ποσοστώσεων γιά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980 ἐκοινοποιήθη στήν προσφεύγουσα τήν 18η Δεκεμβρίου 1980, ἤτοι πάρα πολύ ἀργά γιά νά δυνηθεῖ νά ἐπωφεληθεῖ ἀπ' αὐτήν. Ἐν συνεχεία, ἡ Ἐπιτροπή, κατόπιν αἰτή-

σεως τῆς προσφευγούσης, ἐπέτρεψε τήν μεταφορά τῆς χορηγηθείσης αὐξήσεως στό πρῶτο τρίμηνο τοῦ 1981. Ὁ λόγος τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς προσφυγῆς πού ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐπιτροπή, συνεπῶς, ἐλλείπει.

Ἡ Ἐπιτροπή, ἀμφισβητεῖ περαιτέρω ὅτι παρεβίασε τήν *ἀρχή τῆς ἐπιεικείας* πού καθιερώνει τό ἄρθρο 58 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ἐπιμένει στήν ἄποψη πού ἐξέθεσε στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ ἐπιβολή ποινῶν σέ ἐπιχειρήσεις πού δέν ἀνέλαβαν ἤ δέν ἐτήρησαν τίς ὑποχρεώσεις αὐτοπεριορισμοῦ εἶναι ἀντίθετη πρός τίς γενικές ἀρχές τοῦ δικαίου. Ἐξ ἄλλου, παρά τούς ἀριθμούς πού ἀναφέρονται στήν ἀπάντηση, ἡ Ἐπιτροπή ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ προσφεύγουσα ὑπερέβη συχνά τά προγράμματα παραδόσεως (βλ. ἀνταπάντηση, παράρτημα Ι) ἰδίως κατά τούς μῆνες πού ἐλήφθησαν ὡς ἀναφορά γιά τίς ποσοστώσεις τοῦ τρίτου τριμήνου τοῦ 1980 (πρβλ. σελίδα 11 τοῦ ὑπομνήματος ἀντικρούσεως).

Τέλος, ἡ Ἐπιτροπή ἀμφισβητεῖ τήν ὀρθότητα τοῦ ἐπιχειρήματος τῆς προσφευγούσης κατά τό ὁποῖο ἡ Ἐπιτροπή ἔχει «ὁμολογήσει» ὅτι δέν προέβη στίς μελέτες πού προβλέπονται στό ἄρθρο 58 παράγραφος 2 καί ὅτι περιωρίσθη στίς συνεχεῖς μελέτες πού γίνονται βάσει τῶν ἄρθρων 46 καί 48 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ. Πράγματι, μεταξύ τῶν καθηκόντων πού ἔχουν ἀνατεθεῖ στήν Ἐπιτροπή εἶναι καί αὐτό τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν πρός ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς τους. Τά ἀποτελέσματα τῆς συνεχοῦς αὐτῆς δραστηριότητος συνιστοῦν τόν καμβά τῆς κοινοτικῆς πολιτικῆς· ἡ ἐν λόγω δραστηριότης συμπληρώνεται προοδευτικά μέ μελέτες ad hoc, σέ συνάρτηση μέ τίς ἑκάστοτε ἀπαιτήσεις καί τίς κανονιστικές συγκυριακές ἀναγκαιότητες. Ἐν προκειμένω, οἱ ad hoc μελέτες αὐτές κατέστησαν ἀναγκαῖες τίς συσκέψεις στίς ὁποῖες παρέστησαν *ὅλες* οἱ ἐνδιαφερόμενες ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις. Ἀπό τίς συσκέψεις αὐτές, στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεως ἀναφέρονται μόνο αὐτές πού ἐπραγματοποιήθησαν μέ συμμετοχή τῆς ISA, ἡ ὁποία συγκεντρώνει τούς παραγωγούς τῆς Brescia.

Ἡ προσφεύγουσα δέν μετέχει στήν ἕνωση αὐτή καί, ἐπομένως, δέν ἠδυνήθη νά ἐκφράσει τίς ἀπόψεις της μέσω τῆς ἑνώσεως. Ἠδύνατο νά ζητήσει νά γίνει δεκτή μόνη, ἀλλά δέν τό ἔπραξε.

Τό πρόβλημα τοῦ κατά πόσο πρέπει νά περιληφθοῦν οἱ προβλεπόμενες στό ἄρθρο 58 παράγραφος 2 μελέτες σέ αὐτές πού προβλέπονται στά ἄρθρα 46 καί 48 δέν τίθεται.

IV — Προφορική διαδικασία

Ἡ προσφεύγουσα, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν Giuseppe Celona, καί ἡ Ἐπιτροπή, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν Alberto Prozzillo, ἠγόρευσαν στήν συνεδρίαση τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1981.

Ἐφ' ὅσον ἡ Ἐπιτροπή ὑπέβαλε πίνακα σχετικό μέ τήν παραγωγή τῆς προσφευγούσης ἐν σχέσει μέ τίς ποσοστώσεις της γιά τήν περίοδο ἀπό τοῦ Ὀκτωβρίου 1980 μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1981, τό Δικαστήριο ἔταξε προθεσμία στήν προσφεύγουσα γιά νά ἀπαντήσει ἐγγράφως ἐπί τοῦ σημείου αὐτοῦ. Ἡ Ἐπιτροπή κατέθεσε τίς παρατηρήσεις της τήν 20ή Ὀκτωβρίου 1981.

Ὁ γενικός εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις του στήν συνεδρίαση τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1981.

Σκεπτικό

1 Μέ δικόγραφο πού κατέθεσε στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου τήν 12η Δεκεμβρίου 1980, ἡ ἑταιρία Ferriera Padana, παραγωγός ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς, ἤσκησε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 33 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή μέ τήν ὁποία ζητεῖται ἡ ἀκύρωση τῆς ἀτομικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 1ης Νοεμβρίου 1980, πού ἐτροποποιήθη τήν 18η Νοεμβρίου ἰδίου ἔτους, περί καθορισμοῦ τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς τῆς προσφευγούσης γιά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980, κατ' ἐφαρμογή τῆς ἀπό 31 Ὀκτωβρίου 1980 ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ τῆς Ἐπιτροπῆς, περί καθορισμοῦ ἑνός συστήματος ποσοστώσεων παραγωγῆς χάλυβος (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 13/010, σ. 50).

2 Ἡ προσφυγή δέν βασίζεται ἐπί ἀνακριβοῦς καθορισμοῦ τῶν ἀτομικῶν ποσοστώσεων τῆς προσφευγούσης. Ἡ προσφεύγουσα συνάγει τό παράνομο τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπό τό ὅτι ἡ ἐν λόγω ἀπόφαση συνιστᾶ ἐφαρμογή τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ, τήν ὁποία θεωρεῖ παράνομη καθ' ὅσον ἀντιβαίνει πρός τίς γενικές ἀρχές τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου, καθώς καί τό ἄρθρο 58 παράγραφοι 1 καί 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ.

Ἐπί τῆς παραβάσεως οὐσιωδῶν τύπων

3 Ἡ προσφεύγουσα προβάλλει, ἀφ' ἑνός, τήν ἔλλειψη διαβουλεύσεως μέ τήν συμβουλευτική ἐπιτροπή πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ καί, ἀφ' ἑτέρου, τήν μή τήρηση τῆς ὑποχρεώσεως διενεργείας μελετῶν σέ συνεργασία μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων πού ἐπιβάλλει ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἰδίου ἄρθρου. Ὑποστηρίζει σχετικῶς ὅτι ἡ ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ, στίς αἰτιολογικές σκέψεις τοῦ προοιμίου της, δέν ἀναφέρει ὅτι διεξήχθη ἡ διαβούλευση μέ τήν συμβουλευτική ἐπιτροπή καί ὅτι οἱ μελέτες ἔγιναν μέ τήν συνεργασία μόνο τῆς ἑνώσεως παραγωγῶν ἀκατεργάστου χάλυβος, ἀποκλεισθέντων τῶν παραγωγῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς. Ἐξ ἄλλου, ἡ προθεσμία ἐντός τῆς ὁποίας διενεργήθησαν οἱ μελέτες αὐτές καταδεικνύει ὅτι, στήν πραγματικότητα, ἀνεφέροντο σέ τετελεσμένο γεγονός.

4 Οἱ λόγοι αὐτοί δέν δύνανται νά γίνουν δεκτοί. Πρῶτον, ὁ ἰσχυρισμός ὅτι δέν διεξήχθη ἡ διαβούλευση μέ τήν συμβουλευτική ἐπιτροπή εἶναι ἀνακριβής καθ' ὅσον ἡ προσβαλλομένη ἀπόφαση ἀναφέρει ρητῶς ὅτι ἡ διαβούλευση αὐτή

διεξήχθη καί ἡ Ἐπιτροπή διευκρίνισε, χωρίς νά διαψευσθεῖ, ὅτι ἡ συμβουλευτική ἐπιτροπή διετύπωσε τήν γνώμη της τήν 16η Ὀκτωβρίου 1980.

5 Δεύτερον, ἡ ὑποχρέωση τῆς Ἐπιτροπῆς νά προβαίνει σέ μελέτες σέ συνεργασία μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ ὑπό εὐρύτερη ἔννοια ἀπό ἐκείνη πού τῆς προσδίδει ἡ προσφεύγουσα. Πράγματι, ἡ Ἐπιτροπή ἐνημερώνεται γιά τήν γενική κατάσταση τῆς βιομηχανίας σιδήρου καί χάλυβος καί τῶν διαφόρων τομέων της, μέ τήν διενέργεια συνεχῶν μελετῶν. Πρέπει νά ὑπομνησθεῖ σχετικῶς ὅτι, κατά τό ἄρθρο 46 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, οἱ ἐπιχειρήσεις καί οἱ ἑνώσεις τους δικαιοῦνται νά ὑποβάλουν στήν Ἀνωτάτη Ἀρχή οἱαδήποτε πρόταση ἤ παρατήρηση ἐπί τῶν θεμάτων πού τίς ἀφοροῦν. Ἐπί πλέον, ἡ προσφεύγουσα ὑποχρεοῦται, ὅπως οἱαδήποτε ἄλλη ἐπιχείρηση σιδήρου καί χάλυβος νά ἀνακοινώνει τακτικά στήν Ἐπιτροπή τά μεγέθη τῆς παραγωγῆς της καθώς καί τίς τιμές της. Ἡ Ἐπιτροπή, ἐξ ἄλλου, προέβη σέ εἰδικές μελέτες σχετικά μέ τίς ἀνάγκες τοῦ συστήματος ποσοστώσεων. Τά διάφορα αὐτά στοιχεῖα συνιστοῦν τίς μελέτες, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, τίς ὁποῖες ἡ Ἐπιτροπή ἠδύνατο νά λάβει ὑπ' ὄψη.

6 Ἄν καί ἡ Ἐπιτροπή ὑποχρεοῦται νά διαβουλεύεται μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων ὅταν προβαίνει στίς μελέτες αὐτές, ἡ ἐν λόγω ὑποχρέωση δέν σημαίνει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ὀφείλει νά διαβουλεύεται μέ κάθε ἐπιχείρηση ἀτομικῶς οὔτε ὅτι ὀφείλει νά ἐπιτύχει τήν συναίνεση τῶν ἐπιχειρήσεων σιδήρου καί χάλυβος ἐπί τῶν προτεινομένων μέτρων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 58. Ἐν προκειμένω, ἡ Ἐπιτροπή ἐνημέρωσε τίς ἐπιχειρήσεις σιδήρου καί χάλυβος γιά τά μέτρα πού προετίθετο νά λάβει καί συνῆλθε μέ τίς ἑνώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων, περιλαμβανομένης καί τῆς ἑνώσεως τῶν ἰταλῶν παραγωγῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς, παρέχοντάς τους τήν δυνατότητα νά καταστήσουν γνωστές τίς προτάσεις τους στήν Ἐπιτροπή. Ἡ προσφεύγουσα, μολονότι δέν εἶναι μέλος τῆς ἑνώσεως αὐτῆς, θά ἠδύνατο νά διατυπώσει τήν ἄποψή της ἀτομικῶς, ἄν τό εἶχε ζητήσει. Ἡ Ἐπιτροπή ἐξεπλήρωσε, ἑπομένως, τήν ὑποχρέωσή της περί διεξαγωγῆς μελετῶν σέ συνεργασία μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων.

Ἐπί τῆς παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ

7 Ἡ προσφεύγουσα θεωρεῖ ὅτι οἱ ἀπαιτούμενες ἀπό τό ἄρθρο 58 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ προϋποθέσεις, ἤτοι ἡ ὕπαρξη μειωμένης ζητήσεως πού συνιστᾶ ἔκδηλη κρίση καί ἡ ἀνεπάρκεια τῶν μέτρων δράσεως πού προβλέπονται στό ἄρθρο 57 γιά τήν ἀντιμετώπισή της, δέν ἐπληροῦντο στόν τομέα τῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς καί ὅτι, συνεπῶς, τό θεσπισθέν στόν τομέα αὐτό σύστημα ποσοστώσεων δέν ἐδικαιολογεῖτο καθόλου.

8 Όσον άφορᾶ τήν μείωση τῆς ζητήσεως, ἡ προσφεύγουσα ἀμφισβητεῖ ὅτι ἡ ἐν λόγω μείωση ἀφοροῦσε τόν σίδηρο ὁπλισμοῦ σκυροδέματος. Σέ ἔγγραφο τοῦ Ἰουλίου 1980, ἡ Ἐπιτροπή εἶχε ἐπισημάνει μείωση τῆς ζητήσεως προερχομένη ἀπό τίς ἀγορές τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καί τοῦ Ἰράν. Ἀλλά κατά τήν προσφεύγουσα, ἡ πρώτη ἀγορά δέν ἀφορᾶ τίς ράβδους ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς λόγω τοῦ κόστους μεταφορᾶς, ἐνῶ ἡ κάμψη πού ἐσημειώθη στήν δεύτερη ἀγορά ἐπέβαλε μᾶλλον τήν ἀναζήτηση ἀγορῶν ἀναπληρώσεως παρά τήν μείωση τῆς παραγωγῆς. Ἡ μείωση τῶν τιμῶν τοῦ σιδήρου ὁπλισμοῦ σκυροδέματος πού ἀναφέρει ἡ Ἐπιτροπή ὀφείλεται στήν μείωση τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν καί στήν ἐπίταση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Τό ἐπιχείρημα τῆς Ἐπιτροπῆς, κατά τό ὁποῖο ἡ τιμή τοῦ παλαιοσιδήρου, πρώτης ὕλης γιά τίς ράβδους ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς, καθορίζεται ἀπό τήν τιμή τοῦ ἐπεξεργασμένου προϊόντος δέν εἶναι πειστικό δεδομένου ὅτι ὁ παλαιοσίδηρος χρησιμοποιεῖται ὡς πρώτη ὕλη γιά μία σειρά ἐπεξεργασμένων ἤ ἡμιεπεξεργασμένων προϊόντων. Ἡ Ἐπιτροπή, στήν αἴτησή της περί συμφώνου γνώμης πού ὑπέβαλε στό Συμβούλιο, ἀπεκάλυψε ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ παραγωγή στόν τομέα τῶν ἐπιμήκων προϊόντων (στόν ὁποῖο ἀνήκουν οἱ ράβδοι ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς) εἶχε τάση νά ὑπερβεῖ αἰσθητῶς τά ἐκούσια προγράμματα παραδόσεως. Προφανῶς, αὐτό συνέβαινε, γιά νά ἱκανοποιηθεῖ ἡ ζήτηση ἤ/καί ἡ προβλεπομένη ζήτηση πού ἐπίσης ἐσημείωνε αὔξηση.

9 Οἱ λόγοι αὐτοί δέν δύνανται νά γίνουν δεκτοί. Ἀπό τήν δικογραφία συνάγεται ὅτι κατά τόν χρόνο εἰσαγωγῆς τοῦ συστήματος ποσοστώσεων ὑφίστατο ἔντονη κάμψη τῆς ζητήσεως σέ ὅλους τούς τομεῖς πού χρησιμοποιοῦν χάλυβα, περιλαμβανομένου καί τοῦ οἰκοδομικοῦ τομέως, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τήν ἀγορά διαθέσεως τῶν ἐν λόγω προϊόντων, κάμψη ὀφειλομένη στήν οἰκονομική ὕφεση. Ἡ μείωση αὐτή τῆς ζητήσεως, προστιθεμένη στά ὑπάρχοντα σημαντικά ἀποθέματα πού προέκυψαν ἀπό τήν ὑπερπαραγωγή στό παρελθόν, προεκάλεσε μείωση τῆς παραγωγῆς καί μείωση τῶν τιμῶν. Τό γεγονός αὐτό ἐπιβεβαιώνεται ἀπό τό ὅτι ἡ παραγωγή τῆς προσφευγούσης κατά τούς δέκα πρώτους μῆνες τοῦ 1980 ἦταν 81 000 τόνοι, ἐνῶ ἡ ἱκανότης παραγωγῆς της εἶναι 230 400 τόνοι. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἐπιτροπή δέν εἶναι ὑποχρεωμένη, κατά τό ἄρθρο 58, νά διαπιστώνει μέ τήν ἀπόφασή της τήν ὕπαρξη ἔκδηλης κρίσεως σέ κάθε τομέα τῆς βιομηχανίας σιδήρου καί χάλυβος, ὅταν, ὅπως ἐν προκειμένω, προδήλως ὑπάρχει γενική κρίση.

10 Ἡ προσφεύγουσα ὑποστηρίζει ἐπίσης ὅτι ἡ Ἐπιτροπή δέν προσέφυγε στά μέτρα δράσεως πού προβλέπονται στό ἄρθρο 57 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, τά ὁποῖα θά ἐπέτρεπαν τήν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσεως. Ἡ Ἐπιτροπή, ὤφειλε νά εἶχε ἀπευθυνθεῖ στίς κυβερνήσεις γιά νά αὐξήσουν τήν κατανάλωση ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς οἱ δημόσιες ὑπηρεσίες. Θά ἔπρεπε ἐπίσης νά εἶχε προσφύγει στόν καθορισμό κατωτάτων τιμῶν, πού συνιστᾶ τό εἰδικό ἀντίδοτο κατά τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν.

11 Σέ περίπτωση ἔκδηλης κρίσεως, τό ἄρθρο 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ παρέχει στήν Ἐπιτροπή εὐρεία ἐξουσία ἐκτιμήσεως, τήν ὁποία ἡ Ἐπιτροπή ἤσκησε μέ τήν ἔκδοση τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ. Ἡ Ἐπιτροπή ἐξέθεσε τούς λόγους γιά τούς ὁποίους ἐθεώρει ὅτι τά μέτρα δράσεως πού προβλέπονται στό ἄρθρο 57 δέν ἦσαν ἐπαρκῆ γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσεως. Ἔκρινε ὅτι στήν παροῦσα οἰκονομική συγκυρία δέν ἠδύνατο νά λάβει μέτρα γιά νά ἐπηρεάσει τήν γενική κατανάλωση. Οἱ ἐπιχειρήσεις σιδήρου καί χάλυβος, οἱ ὁποῖες ἐτηροῦσαν ὁλοένα καί λιγότερο τίς ἀτομικές τους ὑποχρεώσεις παραδόσεως, ἠρνήθησαν νά δεσμευθοῦν ἐκ νέου γιά τό τελευταῖο τρίμηνο τοῦ 1980. Ἡ Ἐπιτροπή κατέληξε, ἑπομένως, στό συμπέρασμα ὅτι οἱ ἔμμεσοι τρόποι δράσεως πού διέθετε ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς καί ὅτι ἦταν ἀναγκαῖο νά παρέμβει εὐθέως προκειμένου νά ἀποκαταστήσει τήν ἰσορροπία μεταξύ προσφορᾶς καί ζητήσεως. Καταλήγοντας στό συμπέρασμα αὐτό, ἡ Ἐπιτροπή δέν ὑπερέβη τά ὅρια τῆς ἐξουσίας της ἐκτιμήσεως καί ὁ σχετικός λόγος ἀκυρώσεως πρέπει, ἑπομένως, νά ἀπορριφθεῖ.

Ἐπί τῆς παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ

12 Ἡ προσφεύγουσα ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Ἐπιτροπή δέν καθόρισε τίς ποσοστώσεις ἐπί δικαίας βάσεως, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη τίς ὁριζόμενες στά ἄρθρα 2, 3 καί 4 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ ἀρχές.

13 Προβάλλει, πρῶτον, ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις πού εἶχαν τηρήσει τόν ἐκούσιο περιορισμό παραδόσεων καί τίς κατώτατες τιμές εὑρέθησαν σέ μειονεκτική θέση.

14 Ὅμως, ἡ προσφεύγουσα περιλαμβάνεται στίς ἐπιχειρήσεις πού δεν ἐτήρησαν τίς ὑποχρεώσεις τους περί περιορισμοῦ τῶν παραδόσεων. Δέν δύναται, συνεπῶς, νά παραπονεῖται γιά τήν ὑπερβολικά εὐνοϊκή μεταχείριση πού ἐπεφυλάχθη στίς ἐπιχειρήσεις αὐτές. Πράγματι, ἡ ποσόστωσή της γιά τήν ἐπίδικη περίοδο ὑπελογίσθη βάσει δύο μηνῶν, ἤτοι τοῦ Ὀκτωβρίου 1978 καί τοῦ Νοεμβρίου 1979, πού περιλαμβάνονται στά τρίμηνα, κατά τά ὁποῖα ἡ προσφεύγουσα εἶχε ὑπερβεῖ τό πρόγραμμά της ἐκουσίου περιορισμοῦ τῶν παραδόσεων κατά 13 % καί 37 % ἀντιστοίχως, καί ἑνός τρίτου μηνός, ἤτοι τοῦ Δεκεμβρίου 1977, πού περιλαμβάνεται σέ τρίμηνο, κατά τό ὁποῖο ἡ παραγωγή τῆς προσφευγούσης ἦταν κατά 7 % κατώτερη τοῦ ἐκουσίου προγράμματος παραδόσεων.

15 Δεύτερον, ἡ προσφεύγουσα ψέγει, ἀφ' ἑνός, τό γεγονός ὅτι ἡ ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ, τεθεῖσα ἐν ἰσχύι τήν ἡμερομηνία τῆς δημοσιεύσεώς της στήν Ἐπίσημη

Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, τήν 31η Ὀκτωβρίου 1980, προβλέπει ποσοστώσεις παραγωγῆς ἀπό τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1980, καί ἀφ' ἑτέρου, τήν δικαιολογία πού προβάλλει ἡ Ἐπιτροπή ὡς πρός τήν ἀναδρομική ἰσχύ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

16 Ἐπί τοῦ πρώτου σημείου προσήκει ἡ ἀπάντηση ὅτι, πρῶτον, ἡ ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ δέν εἶχε γνήσιο ἀναδρομικό ἀποτέλεσμα, ἐφ' ὅσον οἱ ἐπιχειρήσεις ἠδύναντο νά προσαρμόσουν τήν παραγωγή τους γιά τούς μῆνες Νοέμβριο καί Δεκέμβριο ὥστε νά λάβουν ὑπ' ὄψη τίς ποσοστώσεις τους γιά τό τρίμηνο καί νά ἀποφύγουν ἔτσι οἱαδήποτε παράβαση. Δεύτερον, ἄν καί κατά γενικό κανόνα, ἡ ἀρχή τῆς ἀσφαλείας τοῦ δικαίου δέν ἐπιτρέπει τόν καθορισμό τῆς ἐνάρξεως τῆς χρονικῆς ἰσχύος μιᾶς κοινοτικῆς πράξεως ἀπό ἡμερομηνίας προγενεστέρας τῆς δημοσιεύσεώς της, συγχωρεῖται ἐξαίρεση, ὅταν τό ἐπιδάλλει ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός καί ὅταν ἐπιδεικνύεται ὁ πρέπων σεβασμός πρός τήν θεμιτή ἐμπιστοσύνη τῶν ἐνδιαφερομένων.

17 Ὑπό τίς περιστάσεις τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἦταν ἀναγκαῖο νά περιληφθεῖ ὁ Ὀκτώβριος στό σύστημα γιά νά ἀποφευχθεῖ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρήσεων αὔξηση τῆς παραγωγῆς τους τόν Ὀκτώβριο ἐν ὄψει τῶν μειώσεων πού ἀνεμένετο νά ἐφαρμοσθοῦν ἐν συνεχεία.

18 Ἡ προσφεύγουσα προβάλλει, σχετικά μέ τήν δικαιολογία αὐτή τῆς ἀναδρομικῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως, ὅτι ἐκείνη εἶχε διατηρήσει τήν παραγωγή της στό ἐπίπεδο τῶν προηγουμένων μηνῶν καί ὅτι εἶναι ἄδικο νά ὑποστεῖ τίς συνέπειες τῆς συμπεριφορᾶς τρίτου.

19 Ἡ αἰτίαση αὐτή δέν δύναται νά γίνει δεκτή. Ἂν ὁρισμένες ἐπιχειρήσεις δέν αὔξησαν τήν παραγωγή τους τόν Ὀκτώβριο ἐν ὄψει τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ποσοστώσεων γιά τούς ἑπόμενους μῆνες, τό γεγονός αὐτό δέν δύναται νά τούς παράσχει τό δικαίωμα νά ἀξιώνουν ἰδιαίτερη μεταχείριση.

20 Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἐπιτροπή ἐσεβάσθη τήν θεμιτή ἐμπιστοσύνη τῶν ἐνδιαφερομένων μέ τήν ἀνακοίνωση τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1980 GU C 264, σ. 2), κατά τήν ὁποία προετίθετο νά περιλάβει τόν μήνα Ὀκτώβριο στό σύστημα ποσοστώσεων, καί μέ τήν ἀπόφαση πού ἐδημοσιεύθη κατά τήν ἰδία ἡμερομηνία GU L 268, σ. 25), ὑποχρεώνοντας τίς ἐπιχειρήσεις νά παράσχουν πληροφορίες ἐπί τῆς παραγωγῆς τους τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου 1980. Μολονότι εἶναι ἀληθές ὅτι στήν ἀνακοίνωσή της

τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1980 ἡ Ἐπιτροπή δέν ἀνέφερε ποῖο θά εἶναι τό ἐπίπεδο τῶν ποσοστώσεων, πράγμα πού ἠδύνατο νά ἐμποδίσει τίς ἐπιχειρήσεις ἀπό τό νά συναγάγουν τίς συγκεκριμένες συνέπειες τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου νά ἀποφύγουν τό ἐνδεχόμενο ἡ παραγωγή τους νά ὑπερβεῖ τίς ποσοστώσεις πού θά ἐχορηγοῦντο γιά τό σύνολο τοῦ τριμήνου, πάντως οἱ ἐπιχειρήσεις εἶχαν προειδοποιηθεῖ γιά τίς προθέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

21 Τρίτον, ἡ προσφεύγουσα προσάπτει στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν ἔλαβε ὑπ' ὄψη τίς προβλεπόμενες στά ἄρθρα 2, 3 καί 4 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ ἀρχές. Ὁ λόγος αὐτός δέν ἀνεπτύχθη κατά τρόπο ἀρκετά σαφή ὥστε νά δύναται τό Δικαστήριο νά κρίνει ἐπ' αὐτοῦ καί πρέπει νά ὑπομνηθεῖ ὅτι τό Δικαστήριο ἔχει ἤδη δεχθεῖ ὅτι δέν εἶναι βέβαιο ὅτι ὅλοι οἱ στόχοι τῆς συνθήκης δύνανται νά ἐπιδιώκονται συγχρόνως καί στό σύνολό τους ὑπό οἱεσδήποτε περιστάσεις. Ἐναπόκειται στήν Ἐπιτροπή νά διασφαλίζει διαρκή συμβιβασμό μεταξύ τῶν διαφόρων αὐτῶν στόχων.

Ἐπί τῆς παραβιάσεως τῆς ἀρχῆς ἀναλογικότητος

22 Ἡ προσφεύγουσα προσάπτει στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν ἔλαβε τά προβλεπόμενα στό ἄρθρο 74 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ μέτρα κατά τῶν εἰσαγωγῶν, στήν περίπτωση πού οἱ εἰσαγωγές αὐτές ἐπιφέρουν ἤ ἀπειλοῦν νά ἐπιφέρουν σοβαρή ζημία στήν παραγωγή, ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, παρομοίων ἤ εὐθέως ἀνταγωνιστικῶν προϊόντων.

23 Ἀπό τό γράμμα τοῦ ἄρθρου 58 προκύπτει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή δύναται, «στόν βαθμό πού εἶναι ἀναγκαῖο», νά λαμβάνει μέτρα βάσει τοῦ ἄρθρου 74 ταυτοχρόνως μέ οἱοδήποτε ἄλλο ἐνδεχόμενο μέτρο, πού λαμβάνεται βάσει τοῦ ἄρθρου 58. Ἡ ἐκτίμηση τῆς ἀνάγκης λήψεως παρομοίων μέτρων ἐναπόκειται στήν Ἐπιτροπή ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἐλέγχου, ἀπό τό Δικαστήριο, τῆς νομιμότητος ἀσκήσεως τῆς διακριτικῆς της ἐξουσίας.

24 Πρέπει νά τονισθεῖ, σχετικῶς, ὅτι ἡ προσφεύγουσα δέν προσεκόμισε κανένα στοιχεῖο πρός ὑποστήριξη τοῦ ἰσχυρισμοῦ της κατά τόν ὁποῖο ἡ Ἐπιτροπή προέβη σέ κακή χρήση τῆς διακριτικῆς της ἐξουσίας. Ἀντιθέτως, ἀκόμη καί πρό τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ συστήματος ποσοστώσεων, ἡ Ἐπιτροπή ἔλαβε μέτρα ἐλέγχου τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν καί τοῦ ὄγκου τῶν εἰσαγωγῶν προϊόντων σιδήρου καί χάλυβος προελεύσεως τρίτων χωρῶν. Ἰδίως, καθώρισε τιμή βάσεως, συνῆψε συμφωνίες μέ τίς τρίτες χῶρες καί ἔλαβε μέτρα ἐπιτηρήσεως. Κατά τόν χρόνο ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ, ἡ Ἐπιτροπή ἐνίσχυσε περαιτέρω τήν

ἐπιτήρηση αὐτή καί ἀναθεώρησε τίς τιμές βάσεως. Σύμφωνα μέ τά στοιχεῖα πού προσεκόμισε ἡ Ἐπιτροπή, τό ἐπίπεδο τῶν εἰσαγωγῶν εἶχε, ἐξ ἄλλου, κατέλθει μεταξύ 1977 καί 1979 καί ἡ τάση αὐτή ἐσυνεχίσθη πρίν καί μετά τήν εἰσαγωγή τοῦ συστήματος ποσοστώσεων. Δέν δύναται, ἐπομένως, νά προσαφθεῖ στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες γιά νά δυσχεράνει τίς εἰσαγωγές ἀπό τρίτες χῶρες.

25 Πρέπει, ἐπιπροσθέτως, νά τονισθεῖ ὅτι, στίς διαπραγματεύσεις μέ τίς τρίτες χῶρες,ἡ Ἐπιτροπή ἀντιμετωπίζει σημαντικές δυσκολίες λόγω τοῦ ὅτι ἡ ΕΚΑΧ εἶναι προεχόντως ἐξαγωγεύς χάλυβος· ὑπό τίς συνθῆκες αὐτές εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἐξασφαλίζει τήν συνέχιση τῶν κοινοτικῶν ἐξαγωγῶν καί συγχρόνως νά προσπαθεῖ νά περιορίσει τίς εἰσαγωγές στήν Κοινότητα· ἄν, συνεπῶς, ἐλάμβανε περιοριστικές ἀποφάσεις χωρίς διαπραγματεύσεις μέ τίς τρίτες χῶρες, ὑπῆρχε φόβος νά προκαλέσει τήν λήψη ἐκ μέρους τους μέτρων ἀνταποδόσεως, ἐπιζημίων γιά τό κοινό συμφέρον.

26 Ἡ προσφεύγουσα ὑποστηρίζει, ἐξ ἄλλου, ὅτι οἱ παραγωγοί ἀκατεργάστου χάλυβος, ἀναγκασμένοι νά μειώσουν τήν παραγωγή τους, δέν εἶχαν κανένα ὄφελος ἀπό τήν ταυτόχρονη μείωση τῆς ζητήσεως ὑπό τῶν μή καθέτου διαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς χαλυβουργείων. Ἡ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία δέν ἔλαβε ὑπ' ὄψη τήν διαφορετική κατάσταση τῶν χαλυβουργείων αὐτῶν, δέν ἔπρεπε νά τούς ἐπιφυλάξει τήν ἴδια μεταχείριση στήν ὁποία προέβη γιά τίς ἐπιχειρήσεις καθέτου διαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς.

27 Πρέπει νά ὑπομνησθεῖ ὅτι ἐπιχειρήσεις, ὅπως ἡ ἐπιχείρηση τῆς προσφευγούσης, ἀκόμη καί ἄν δέν ὑπέστησαν ὅλες κρίση τῆς ἰδίας ἐκτάσεως μέ τίς ἐπιχειρήσεις καθέτου διαρθρώσεως παραγωγῆς, ὑπεχρεώθησαν καί αὐτές νά μειώσουν τήν παραγωγή τους λόγω κάμψεως τῆς ζητήσεως. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἐπιτροπή εἶχε ἀποφασίσει τήν εἰσαγωγή γενικοῦ συστήματος ποσοστώσεων, δέν ἠδύνατο νά κάμει διάκριση μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων καθέτου διαρθρώσεως καί τῶν ἐπιχειρήσεων μή καθέτου διαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς ἄν ἤθελε νά ἐπιτύχει τόν στόχο τῆς μειώσεως τῆς παραγωγῆς.

28 Ἡ προσφεύγουσα ἐπικρίνει ἀκόμη τό γεγονός ὅτι ἡ προοριζομένη γιά ἐξαγωγή πρός τρίτες χῶρες παραγωγή συμπεριελήφθη στίς ἀνώτατες ποσοστώσεις, πράγμα πού ἀπεδυνάμωσε τίς ἐπιχειρήσεις τῆς Κοινότητος ἔναντι τοῦ ἐπικρατοῦντος στίς ἀγορές αὐτές ἐντόνου ἀνταγωνισμοῦ.

29 Ἡ προσφεύγουσα, πάντως, δέν προσεκόμισε σχετικῶς καμμία ἀπόδειξη τῆς ἀπωλείας ἀγορῶν οὔτε τῆς ἀνάγκης στήν ὁποία εὑρέθη νά ἀρνηθεῖ παραγγελίες γιά ἐξαγωγή πρός τρίτες χῶρες. Ἐπί πλέον, ἡ Ἐπιτροπή ὑπεγράμμισε ὅτι ἦταν διατεθειμένη νά χορηγήσει αὔξηση τῶν ποσοστώσεων, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 14 τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ, ἄν ἕνας παραγωγός ἐμποδίζετο νά αὐξήσει τόν ὄγκο τῶν ἐξαγωγῶν του πρός τίς τρίτες χῶρες. Ἡ αἰτίαση αὐτή δέν δύναται, συνεπῶς, νά γίνει δεκτή.

Ἐπί τῆς ἀπουσίας ἐκδήλου κρίσεως καί τῆς ἀντικανονικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης

30 Ἡ προσφεύγουσα ὑποστηρίζει ὅτι οἱ δυσχέρειες ἑνός τμήματος τοῦ τομέως παραγωγῆς πού ὀφείλονται στόν τεχνολογικό ἐκσυγχρονισμό καί στήν μεγαλύτερη παραγωγικότητα τῶν ἄλλων ἐπιχειρήσεων δέν δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς ἔκδηλη κρίση κατά τήν ἔννοια τῆς συνθήκης. Ἄν ὑφίσταται χαμηλός συντελεστής χρησιμοποιήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, αὐτό ὀφείλεται σέ ἀδικαιολόγητη ἐπέκταση, ἡ ὁποία συνδέεται μέ τίς κρατικές ἐνισχύσεις. Ἐπιπροσθέτως, ἡ κρίση, ἀπό τήν ἴδια τήν φύση της, εἶναι προσωρινή, ἐνῶ ἡ Ἐπιτροπή προσπαθοῦσε ἀπό πενταετίας νά ἀντιμετωπίσει τίς δυσκολίες τῆς εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας σιδήρου καί χάλυβος. Τέλος, δέν δύναται νά ἐπιβληθεῖ στίς ἐπιχειρήσεις πού εἶχαν ἐκσυγχρονισθεῖ, ἡ θυσία νά μή ἐπωφεληθοῦν ἀπό τόν ἐκσυγχρονισμό αὐτό, ἐπειδή ἄλλες ἐπιχειρήσεις δέν ἔκαμαν τό ἴδιο.

31 Οἱ προσαπτόμενες ἀπό τήν προσφεύγουσα μομφές σημαίνουν ὅτι οἱ μικρές ἐπιχειρήσεις, περισσότερο ἀποδοτικές, θά ἔπρεπε νά εἶχαν ἐξαιρεθεῖ ἀπό τό σύστημα ποσοστώσεων. Ὅμως, ἄν ἡ Ἐπιτροπή δέν συμπεριελάμβανε τίς μικρές καί μεσαῖες ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες, κατά τήν προσφεύγουσα, καλύπτουν τό 33 % τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, οἱοδήποτε σύστημα ποσοστώσεων θά ἐστερεῖτο ἀποτελεσματικότητος.

32 Πρέπει νά ὑπομνησθεῖ, σχετικῶς, ὅτι μέ τήν ἀπόφαση τῆς 18ης Μαρτίου 1980 ἐπί τῆς ὑποθέσεως τῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς (Valsabbia, Racc. σ. 907, παράγραφος 80), τό Δικαστήριο ἔκρινε ὅτι:

«προβλέποντας, σέ μερικές ἐπακριβῶς καθορισμένες περιπτώσεις, παρεμβάσεις ἐπιβαλλόμενες ἐξουσιαστικῶς, ἡ συνθήκη εἰσάγει ἐξαιρέσεις στούς συνήθεις κανόνες λειτουργίας τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, πού στηρίζονται στήν ἀρχή τῆς οἰκονομίας τῆς ἀγορᾶς».

Οἱ σκέψεις αὐτές ἐφαρμόζονται ὁμοίως ἐν προκειμένω.

33 Όσον άφορᾶ τήν χρονική περίοδο κατά τήν όποία δύναται νά διαρκέσει ή ἔκδηλη κρίση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 58, οἱ παρατηρήσεις τῆς προσφευγούσης, ἀκόμη καί ἄν ὁ τομέας σιδήρου καί χάλυβος ἐγνώρισε προφανεῖς δυσκολίες, εἶναι ἀλυσιτελεῖς, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐπιτροπή διεπίστωσε τήν ἔκδηλη κρίση μόνο μέ τήν ἀπόφασή της τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 1980, καί ὄχι πέντε ἔτη πρό τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς.

34 Ἐν ὄψει τοῦ συνόλου τῶν προηγουμένων σκέψεων, ἡ προσφυγή πρέπει νά ἀπορριφθεῖ.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

35 Κατά τό ἄρθρο 69 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττηθείς διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά ἔξοδα.

36 Ἐπειδή ἡ προσφεύγουσα ἡττήθη, πρέπει νά καταδικασθεῖ στά δικαστικά ἔξοδα.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνει καί ἀποφασίζει:

1) Ἀπορρίπτει τήν προσφυγή.

2) Καταδικάζει τήν προσφεύγουσα στά δικαστικά ἔξοδα.

	Mertens de Wilmars	Bosco	Touffait
Due	Pescatore	Mackenzie Stuart	O'Keeffe
Koopmans	Everling	Χλωρός	Grévisse

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 16 Φεβρουαρίου 1982.

Ὁ γραμματεύς

P. Heim

Ὁ πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars